

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 361

Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior

Sessió 19, dijous 30 d'octubre de 2025

Presidència de l'l. Sra. Neus Comes Pon

TAULA DE CONTINGUT

Sessions informatives

355-00095/15, 355-00120/15, 355-00121/15 i 355-00122/15

4

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableix el programa AgoraEU per al període 2028-2034 i es deroguen els reglaments (UE) 2021/692 i (UE) 2021/818 (proposta de dictamen)

295-00082/15

34

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 19 de la CUEAE

La sessió de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior (CUEAE) s'obre a les tres de la tarda i dos minuts. Presideix Neus Comes Pon, acompanyada de la vicepresidenta, Anna Navarro i Descals, del secretari en funcions Juli Fernández Olivares, i de la secretària en funcions Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents Alberto Bondesio Martínez, Ernesto Carrión Sablich, Sara Jaurieta Guarnier i Beatriz Silva Gallardo, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Francesc de Dalmasas i Thió, Ennatu Domingo i Soler i Jordi Fàbrega i Sabaté, pel G. P. de Junts; Ana Balsera i Marín, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez i Hugo Manchón García, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Alberto Tarradas Paneque, pel G. P. de VOX en Cataluña; Andrés Garcia Berrio, pel G. P. Comuns, i Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, Jaume Duch Guillot, acompanyat de la secretària general, Lorena Elvira Ayuso.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior amb el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior sobre el pla de consolidació de les delegacions del Govern a l'exterior (tram. 355-00095/15).

2. Sessió informativa de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior amb el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior sobre el pla de consolidació de les delegacions del Govern a l'exterior (tram. 355-00120/15).

3. Sessió informativa de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior amb el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior sobre els contactes establerts amb l'empresa Huawei en el marc de la visita del president de la Generalitat a la República Popular de la Xina i la situació dels drets humans i el respecte a les minories en aquest país (tram. 355-00121/15).

4. Sessió informativa de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior amb el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior sobre les gestions per a garantir la seguretat de la Global Sumud Flotilla i sobre les accions fetes amb altres regions europees i estats per a aturar el genocidi a Palestina (tram. 355-00122/15).

5. Control del principi de subsidiarietat amb relació a la proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableix el programa AgoraEU per al període 2028-2034 i es deroguen els reglaments (UE) 2021/692 i (UE) 2021/818 (tram. 295-00082/15). Secretaria de la Comissió Mixta de la Unió Europea. Proposta de dictamen.

La presidenta

Bé, Bona tarda a tothom. Comencem la sessió d'avui, 30 d'octubre de 2025.

Demano als portaveus substitucions. Portaveu de Junts...

Francesc de Dalmasas i Thió

Sí, presidenta. Bona tarda. Volem comunicar la substitució, per la no aplicació de la llei d'amnistia, del president Puigdemont, i ocuparà el seu lloc el diputat Jordi Fàbrega.

La presidenta

Molt bé. En prenem nota. Alguna altra substitució? (*Pausa.*) El portaveu de la CUP...

Xavier Pellicer i Pareja

Bé, bona tarda. Jo mateix, Xavier Pellicer, substituiré Laure Vega.

La presidenta

Molt bé, gràcies. En prenem nota.

Sessions informatives

355-00095/15, 355-00120/15, 355-00121/15 i 355-00122/15

Seguim amb l'ordre del dia. Avui, ja ho saben, tenim la compareixença del conseller, on ajuntem els quatre punts, que seran..., els quatre punts, si voleu, els desglosso. El primer i el segon punt en un bloc, que és lo mateix, demanat per la conselleria i pel Grup Parlamentari de Junts, que és el pla de consolidació de les delegacions del Govern a l'exterior. El punt número 3, que seria demanat també per Junts: contactes establerts amb l'empresa Huawei en el marc de la visita del president de la Generalitat a la República Popular de la Xina i la situació dels drets humans i el respecte a les minories en aquest país. I el punt número 4, que és demanat per Comuns, que seria: gestions per a garantir la seguretat de la Global Sumud Flotilla i sobre les accions fetes en altres regions europees i estats per aturar el genocidi a Palestina.

La seqüència de les intervencions, jo als portaveus ja els l'he enviat, però la repeteixo. Serien trenta minuts per al conseller; quinze minuts per als grups; el conseller tindria, aleshores, quinze minuts; cinc..., ai, deu –deu– per als grups –perdó, perdó– (*veus de fons*), no, no, deu –deu, deu–; retorn al conseller per quinze minuts i tornen els grups amb cinc minuts, que sí que els hi recordo –i agrairia no haver-ho de recordar durant el transcurs de tota la comissió– que els cinc minuts són per a preguntes, per a aclariments i no per desviar-nos dels temes que ens porten a la comissió. És a dir, hem de parlar dels temes que tenim a la comissió. Això sí que els hi demano que no ho perdem de vista en tota la comissió, si us plau. I tancaria l'honorable conseller.

Sí que demano a la Mesa..., anem a rebre el conseller.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i quatre minuts i es reprèn a les tres i cinc minuts.

La presidenta

Bé, honorable conseller Duch, secretària general senyora Lorena Elvira i la resta de membres de l'equip de la conselleria, siguin benvinguts a la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior i al Parlament de Catalunya. Sigui benvingut, conseller, de nou. I li cedeixo la paraula perquè ens expliqui els quatre punts..., bé, tres, en teoria, perquè dos són el mateix. Vostè té la paraula per trenta minuts, però si considera que ho hem d'allargar, doncs, el que vostè consideri.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Bé; doncs, en primer lloc, bona tarda a tots i a totes. Bona tarda, presidenta. Diputades, diputats, gràcies per aquesta oportunitat. Agraeixo la presència de la secretària general, Lorena Elvira, i del secretari sectorial, Agustí Fernández de Losada, i la resta de l'equip. Comparec avui davant d'aquesta comissió, tal com vaig sol·licitar en data 23 de juliol, després que el Govern aprovés el pla de consolidació de les delegacions del Govern a l'exterior.

Crec que és especialment oportú fer-ho en aquest moment, just després de la trobada de delegats i delegades del Govern a l'exterior, que va tenir lloc durant tota la setmana passada aquí a Barcelona. Van ser unes jornades molt útils per reforçar la coordinació en la tasca diària de les delegacions i també es va aprofitar per, primer, donar-los la possibilitat de conèixer els plans de treball de diversos departaments, amb trobades amb consellers i conselleres del Govern de la Generalitat, però també per visitar espais com el Barcelona Supercomputing Center, que ens connecta amb l'avantguarda científica i tecnològica europea, i amb el port de Barcelona, una de les infraestructures capitals del país.

Començo ara amb el primer punt que volia compartir amb vostès, el pla de consolidació de les delegacions del Govern a l'exterior, que és, com vostès saben, una de les prioritats del departament per a aquesta quinzena legislatura i, de fet, un dels punts del pacte d'investidura amb Esquerra Republicana, amb la idea molt clarament

establerta de consolidar i d'ampliar. Consolidar la utilitat de les delegacions en un moment en què l'acció exterior, la projecció institucional, econòmica, científica i cultural de Catalunya són més importants que mai, en un món en canvi constant, un món cada vegada més complicat, un món cada vegada més imprevisible, més obert. En aquest tipus de món tenir visibilitat i tenir influència no és un luxe, és una obligació, i no és una despesa, sinó que és una inversió.

El passat 22 de juliol el Govern va aprovar aquest pla –és l'Acord de govern 191/2025– amb l'objectiu de reforçar i de reorganitzar la nostra xarxa exterior, dotant-la d'un model de gestió més àgil i eficient. Els hi detallaré quins són els objectius principals d'aquest pla de consolidació.

En primer lloc, assolir un model de funcionament basat en un règim jurídic i pressupostari harmonitzat mitjançant criteris d'uniformitat que s'apliquen, s'aplicaran a totes les delegacions.

Garantir una millor coherència de les relacions entre les delegacions i les oficines o agències sectorials del Govern a l'exterior en els casos en què existeixin aquestes oficines, mitjançant mecanismes de coordinació interns i la concentració en un únic espai geogràfic d'aquelles que comparteixin ubicació en una mateixa ciutat, quan això sigui possible.

En tercer lloc, articular les relacions institucionals que han de teixir les delegacions des dels organismes internacionals fins als governs locals, passant per tot tipus d'administracions, facilitant la col·laboració també, al mateix temps, amb les comunitats catalanes a l'exterior, la col·laboració i l'acompanyament de les comunitats catalanes a l'exterior.

En quart lloc, redefinir tant l'estructura global de la xarxa, àrees regionals, com la interna, orientar a resultats tangibles les seves accions amb uns plans de treball més estructurats i concrets i amb més recursos operatius.

En cinquè lloc, sistematitzar la gestió dels recursos humans, centralitzant aquesta gestió des dels serveis centrals del departament i proposant un model en què el personal que hi presta serveis tingui la consideració d'empleat públic de l'Administració de la Generalitat.

En sisè lloc, avançar en la professionalització i capacitació del personal de les delegacions, mitjançant una política estratègica de recursos humans que afavoreixi els fluxos de personal entre els departaments i les delegacions.

En setè lloc, assegurar la plena transparència i el retiment de comptes de l'activitat i de la gestió de les delegacions.

I, per últim, la millora de la coordinació i imbricació de diferents funcions administratives. I amb aquest objectiu, penso, és important destacar la creació, fa uns mesos, d'una nova Direcció General de Coordinació Institucional en l'àmbit de l'acció exterior, per mitjà d'un decret d'estructura que el que fa des de la seva creació és donar, és dotar d'un marc funcional les delegacions, que els hi ha de facilitar la feina que se'ls hi encomana i que els hi ha de permetre rebre suport central d'una manera més completa i més estable. De fet, substituïm el pla temporal previ per una direcció general específica.

Pel que fa al desplegament, hi ha dues tramitacions normatives en curs, sobre les que estem treballant per modificar dos decrets existents. En primer lloc, el Decret 61/2017 d'unitats de representació institucional del Govern a l'exterior. S'hi veurà reflectit normativament el nou model de funcionament, amb la modificació de qüestions estructurals com el règim economicofinancer o els recursos humans. I el Decret 95/2022, de la xarxa de delegacions del Govern a l'exterior. Aquí hi apareixeran normativament els canvis anunciats recentment pel que fa a noves reubicacions i a les tres noves delegacions, de les quals ara els hi parlaré, previsiblement, crec que serà possible que aquest decret sigui adoptat pel Govern abans de finals d'any.

I també en l'àmbit de la capacitació –crec que és un tema important– s'establiran pràctiques remunerades. Segurament, vostès deuen recordar que el passat 20 de maig el Govern va adoptar un acord pel qual s'estableixen les mesures de desplegament del programa de noves vocacions professionals al servei públic, amb dues mil pràctiques professionals remunerades a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, adreçades a estudiants universitaris i de formació professional. I dins d'aquest marc, el departament està, en aquest moment, tramitant un nou acord per aplicar també aquest model de pràctiques remunerades a les delegacions, amb les particularitats d'equiparació, lògicament, del nivell de vida a l'estranger que pertoquin.

Així mateix, en una instrucció del 4 de febrer s'ha fet possible l'assignació temporal de funcions per a l'execució de projectes o treballs de durada determinada a la Delegació del Govern davant la Unió Europea. És a dir, es preveuen estades del personal de la Generalitat a la Delegació del Govern a Brussel·les per dur a terme tasques d'assistència tècnica, participació a sessions d'interès, actuacions d'incidència directa i, en definitiva, el més important, per establir un millor contacte entre els seus departaments i les direccions generals de la Comissió o d'altres institucions que incideixin en els temes competència d'aquests departaments. Hem començat, ja fa uns mesos, amb tècnics superiors del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i he de dir que la valoració que fem és molt positiva.

Pel que fa a l'ampliació de les delegacions i que, com deia abans, és també part de l'acord amb Esquerra Republicana, el que hem fet és, per una banda, posar en marxa una sèrie de reubicacions i, per l'altra, d'ampliacions. Pel que fa a les reubicacions, els informo d'aquestes noves reubicacions de les delegacions, que responen a la voluntat del Govern de reforçar la presència institucional de Catalunya en àmbits geogràfics clau i en regions on la nostra acció exterior pugui tenir un impacte significatiu.

En primer lloc, la Delegació del Govern al Nord d'Àfrica s'establirà al Marroc en lloc de Tunísia. Aquesta decisió respon a la voluntat de reforçar la cooperació econòmica amb un dels principals països de la regió i d'alinear-nos, amb la presència de l'oficina d'Acció al país. El Marroc manté vincles socials, culturals, econòmics molt consolidats amb Catalunya. Aquí acollim una de les comunitats més nombroses de ciutadans d'origen marroquí. Aquesta reubicació ens permetrà, a més, aprofundir en aquests vincles i obrir noves vies de col·laboració, sense detriment de la nostra acció en altres països de la regió. No oblidem tampoc que en aquest moment les circumstàncies fan difícil que es pugui treballar de manera convenient des de Tunísia.

En segon lloc, la Delegació a l'Àfrica Meridional, que inicialment estava destinada a Sudàfrica, passarà a denominar-se Delegació a l'Àfrica Meridional i Oriental i s'ubicarà a Kenya, a Nairobi. Aquesta nova ubicació ens haurà de permetre promoure la participació de Catalunya en organismes multilaterals de gran rellevància. Com vostès saben, Kenya acull el complex de Nacions Unides més gran del món, amb presència destacada del programa de les Nacions Unides per al medi ambient i d'ONU-Habitat, entre altres agències. En tot cas, aquesta aposta reforça més el nostre compromís amb l'agenda global 2030 i amb els objectius de desenvolupament sostenible.

En tercer lloc, la Delegació al Sud-est d'Europa es traslladarà de Croàcia a Romania, un país amb un pes creixent a la regió, tant per la seva proximitat als Balcanes com per la seva relació amb Ucraïna i amb Moldàvia, països fronterers amb la Unió Europea i candidats a formar-ne part. A més, la comunitat romanesa a Catalunya és actualment molt nombrosa, fet que reforça també la necessitat d'establir ponts institucionals i culturals més estrets amb aquest país. Insisteixo també en la idea de la proximitat geogràfica amb Moldàvia i, especialment, amb Ucraïna.

Finalment, la Delegació al Brasil es resituarà de Rio de Janeiro a Sao Paulo, on també hi ha l'oficina d'Acció. Aquesta ciutat és un centre econòmic clau a l'Amèrica

Llatina i la nova ubicació ens permetrà intensificar la presència catalana en sectors estratègics i en l'àmbit de la innovació.

Totes aquestes reubicacions es duran a terme amb criteris de coherència institucional, eficiència operativa i impacte estratègic, i formant part d'aquest esforç més ampli per consolidar una xarxa de delegacions que respongui als reptes globals i a les oportunitats que ofereix el món actual.

En relació amb les obertures de noves delegacions del Govern a l'exterior, els informo, en primer lloc, de l'obertura de la Delegació al Canadà. Aquesta respon a la necessitat de dotar Catalunya d'una representació pròpia en un país que fins ara depenia de la Delegació als Estats Units. El Canadà és un soci rellevant a l'Amèrica del Nord i aquesta nova delegació ens permetrà afavorir els intercanvis comercials, especialment en un context de tensions aranzelàries que requereix una acció més directa. També cal destacar la relació històrica amb el Quebec, que ha estat sempre d'especial importància per a Catalunya i ens semblava que, en el moment actual, dur les relacions amb el Canadà des dels Estats Units no era exactament la millor manera de fer-ho; o no seria, a partir d'ara, la millor manera de fer-ho.

Pel que fa a la Mediterrània oriental, en segon lloc, hem decidit obrir una delegació amb seu a Jordània per enfortir la presència catalana en una regió d'alt interès estratègic. Amb aquesta delegació el que volem és reafirmar el compromís euromediterrani de Catalunya i la seva implicació en les polítiques de cooperació al desenvolupament. La situació actual a la regió fa evident la necessitat de disposar d'una antena que ens permeti fer seguiment de l'evolució a la regió i, a més, de contribuir amb les nostres capacitats a processos com la reconstrucció de les xarxes sanitàries i educatives a Gaza i, en general, a la cooperació i l'ajut humanitari a Palestina.

Finalment, vull destacar l'obertura de la Delegació del Govern de Catalunya a la Xina, anunciada pel president de la Generalitat durant el seu viatge oficial al país asiàtic els últims dies de juliol. Aquesta delegació té com a objectiu principal reforçar la presència catalana en una de les més importants potències econòmiques i comercials del món, i s'inscriu, s'inscriurà en les properes setmanes en el marc de l'estratègia Àsia, actualment en fase d'elaboració; estratègia que ens ha d'ajudar a enfortir les relacions de Catalunya amb el continent asiàtic.

Aquesta obertura s'emmarca també en el context d'intensificació de les relacions amb la regió com a resultat dels canvis importants provocats per la política aranzelària del Govern dels Estats Units i, dins d'aquesta necessitat d'intensificar aquestes relacions, s'entenen els viatges recents a la regió dels consellers d'Empresa i Treball, de la consellera de Recerca i Universitats i de mi mateix al Japó i a la Xina, així com els viatges del president de la Generalitat al Japó, a Corea del Sud i a la Xina; a més, coincidint amb el cinquantè aniversari de les relacions diplomàtiques entre la Unió Europea i la Xina, que se celebra aquest 2025, i amb una intensificació de les relacions entre ambdues parts.

Altres governs subestatals també disposen de delegacions pròpies a la Xina, i aquest fet, penso, evidencia que la presència institucional en aquest país esdevé una pràctica habitual i estratègica per a territoris amb voluntat d'acció exterior. Els objectius principals d'aquesta delegació són reforçar la presència institucional de Catalunya en una potència global clau, enfortir les relacions econòmiques, culturals i institucionals amb el país, fomentar la presència i l'activitat de les empreses catalanes al mercat xinès –d'alguna manera, també ajudar-les, protegir-les– de manera que les autoritats xineses vegin al darrere d'aquestes empreses també el suport, l'atenció i l'interès del Govern de Catalunya, i, per descomptat, promocionar Catalunya en àmbits com la llengua, la cultura, l'esport, la universitat, la ciència o la gastronomia.

Aquesta oficina serà la tercera Delegació del Govern a l'Àsia, després de les del Japó i de Corea del Sud, i complementarà la presència de les oficines d'Acció a

Pequín, a Hong Kong i Shanghai. Actuarà, per tant, com a plataforma de representació institucional i de promoció exterior, coordinant les accions del Govern al territori. Amb aquestes noves obertures, el Govern reafirma el seu compromís amb una acció exterior proactiva, estratègica i coherent que contribueixi a posicionar Catalunya com un actor rellevant en l'escena internacional.

Voldria també compartir amb vostès algunes consideracions sobre el viatge institucional a la República Popular de la Xina, que va tenir lloc entre els dies 24 de juliol i l'1 d'agost, en una part del qual vaig tenir l'honor de participar acompanyant el president de la Generalitat. Aquesta visita s'emmarca també, com deia abans, en la voluntat del Govern de consolidar-nos com un soci estratègic a l'Àsia, i va tenir com a objectiu activar relacions institucionals, empresarials, econòmiques i culturals amb un país que, ningú ho pot dubtar, és avui un dels principals motors econòmics i tecnològics globals. El viatge va començar a Pequín i va finalitzar a Shanghai i ha estat una oportunitat de recaptar informacions i de donar suport als empresaris catalans presents en aquell país.

Reitero el fet que, en un context marcat per la crisi aranzelària i per la necessitat de disposar de presència institucional en els espais on es prenen decisions que poden afectar directament Catalunya, aquest viatge i la posterior obertura de la delegació són una expressió clara del compromís del Govern amb una acció exterior estratègica, transparent i orientada als interessos del nostre país.

En el marc d'aquest viatge a la Xina, jo mateix vaig estar també dos dies i mig més a Hainan, una illa xinesa que despunta en diversos sectors empresarials i tecnològics, amb un port franc que té un gran potencial estratègic i, per tant, una visita que va servir per impulsar noves oportunitats. Vam mantenir diverses reunions de treball. Vam tenir l'oportunitat de conèixer el port de Yangpu, una infraestructura estratègica que connecta amb més de trenta països i regions. Aquest port s'ha consolidat com un *hub* logístic de referència per al comerç marítim de contenidors de petroli i de gas i de productes industrials. Un dels aspectes més destacats del port és el seu règim duaner especial, que permet la lliure circulació de mercaderies dins del port franc. Aquest sistema s'implementarà completament a finals d'any, un moment en què tota l'illa de Hainan es convertirà en una zona de lliure comerç. I en aquest context es van explorar, amb les autoritats del port, vies per reforçar la col·laboració amb els ports de Barcelona i de Tarragona.

A més a més, es van dur a terme reunions amb càrrecs municipals de Danzhou, la ciutat de que acull aquest port, per aprofundir en les relacions institucionals i conèixer de primera mà les perspectives de desenvolupament local, també amb diversos membres del Govern de Hainan. També ha estat molt rellevant la trobada a la seu del Fòrum de Boao per a Àsia. El Fòrum de Boao és una plataforma internacional de primer nivell que reuneix, un cop l'any, líders polítics, empresarials i acadèmics per debatre qüestions globals, com el comerç, la inversió, la governança, la transició energètica o la innovació des d'un punt de vista o des d'un prisma més oriental, més asiàtic.

Vam tenir també la possibilitat de visitar les instal·lacions del Hainan International Commercial Aerospace Lounge, un centre dedicat al desenvolupament del sector aeroespacial, especialment en el llançament de satèl·lits per a finalitats científiques de gestió de desastres naturals i de lluita contra el canvi climàtic. I també vam poder conèixer la zona de demostració de carboni gairebé nul, on vam observar com s'ha integrat la preservació del medi ambient amb el creixement econòmic. Mitjançant la rehabilitació energètica d'edificis, l'ús d'energies renovables i la implementació de sistemes agrofotovoltaics, les emissions de carboni en aquesta illa s'han reduït en un 96,2 per cent. Per tant, hi havia realment un cas a estudiar i conseqüències a extreure'n.

Continuo ara amb el tercer tema del qual se m'ha demanat també que informi, que són les mesures de suport a la Global Sumud Flotilla, una iniciativa pacífica

destinada a trencar el bloqueig israelià a la franja de Gaza i a lliurar ajut humanitari a la seva població, castigada pels bombardejos, per la privació d'aliments, en un context de genocidi. Catalunya empatitza profundament amb la greu situació humanitària que es viu a Gaza i, per això, hem donat suport institucional a aquesta acció, que representa una mostra clara de mobilització ciutadana, de compromís amb la causa palestina i de testimoniatge d'una part de la societat civil catalana i internacional.

El propi president de la Generalitat va expressar públicament en diverses ocasions el suport del Govern a la flotilla, destacant la importància de la implicació de la societat catalana en causes que apel·len a la justícia global. I en coherència amb aquestes manifestacions, amb aquests punts de vista, el president em va encarregar, com a responsable de l'acció exterior, el seguiment dels esdeveniments, amb l'objectiu de donar suport als integrants de la flotilla en la mesura de les nostres possibilitats i en estret contacte amb el Ministeri d'Afers Exteriors. Com saben, entre les persones que van formar part de la flotilla hi havia la diputada d'aquest Parlament Pilar Castillejo, l'exalcaldessa de Barcelona Ada Colau, el regidor Jordi Coronas, així com membres d'altres institucions d'altres llocs de l'Estat. El departament va fer un seguiment actiu i constant de la situació, establint contacte telefònic en diverses ocasions amb la diputada Castillejo i també amb l'exalcaldessa Ada Colau.

D'altra banda, el 25 de setembre, mentre tenia lloc la travessia, es va celebrar a la seu del nostre departament una trobada amb entitats i persones properes a la flotilla, com Juristes per Palestina, la Intersindical Alternativa de Catalunya i familiars dels activistes embarcats. Durant aquesta reunió vàrem analitzar la situació, vam intercanviar informacions i vam valorar possibles actuacions de protecció de les persones embarcades.

L'última fase va començar amb la detenció il·legal dels participants a la flotilla per part de l'exèrcit israelià. El Govern espanyol va activar immediatament el cònsol a Tel Aviv, que es va encarregar de visitar les persones detingudes i fer les gestions per al seu alliberament, també en contacte periòdic amb nosaltres.

Pel que fa a la repatriació, es va produir en dues tandes, decidides per les autoritats israelianes. El primer grup va volar directament de Tel Aviv a Madrid, amb un vol a càrrec del Govern espanyol. A Madrid van ser rebuts per la delegada de la Generalitat, que es va encarregar d'acollir-los i de coordinar-se amb les respectives famílies presents a l'aeroport. El segon grup va ser traslladat a Atenes per part del govern israelià i el nostre Govern va gestionar el vol d'Atenes a Barcelona, on van ser rebuts per mi mateix, el delegat del Govern d'Espanya a Catalunya, en un espai reservat, sense presència dels mitjans de comunicació, per preservar la intimitat dels participants i també per no interferir en les trobades amb familiars, amics i companys de partits i entitats, que va tenir lloc més tard a la zona d'arribades de l'aeroport.

Durant el procés de repatriació vam estar en contacte telefònic amb els familiars i representants dels detinguts per Israel per oferir assessorament jurídic, acompanyament institucional i per informar-los dels detalls de les repatriacions. El conseller de la Presidència i jo mateix ens vam encarregar personalment de fer aquestes trucades.

En aquest sentit, també vull destacar un cop més que es va treballar de manera coordinada amb el Ministeri d'Afers Exteriors, Unió Europea i Cooperació i amb els seus serveis consulars per garantir la protecció i el retorn segur dels participants, així com també amb el Consolat d'Espanya a Tel Aviv i amb l'equip de la Delegació del Govern d'Espanya a Catalunya.

Per últim, pocs dies després es va convocar i va tenir lloc també el Consell Català d'Acció Humanitària i Emergències per donar seguiment a les accions dutes a terme i intercanviar informacions amb les institucions, entitats i organitzacions no governamentals presents a Palestina.

Finalment, vull remarcar que el suport del Govern a la Global Sumud Flotilla no s'esgota amb el tancament d'aquestes accions concretes. Tal com va anunciar el president de la Generalitat durant el debat de política general, el Govern continuarà reforçant el seu compromís amb el poble palestí i avançarà en noves iniciatives en aquest àmbit, sempre des del respecte als drets humans i a la legalitat internacional.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Ara és el torn dels grups parlamentaris. Donat que són diversos punts i han estat demanats tant per Junts, Comuns i el primer punt la conselleria, si els sembla, podem fer de major a menor, essent l'últim el grup que dona suport al Govern. Si hi esteu d'acord... Doncs, aleshores, té la paraula el diputat Francesc de Dalmales, per un temps màxim de deu minuts.

Francesc de Dalmales i Thió

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, no ho esperàvem, eh?, però no ens ha convençut –no ens ha convençut. Tampoc ens ha animat. Però sobretot no ens ha convençut, perquè... Comencem per les delegacions. Hi ha una qüestió de fons, i és que a vegades se l'entén més pel que no diu que pel que diu, i insisteixen en que les delegacions siguin una extensió de la diplomàcia espanyola i nosaltres considerem que, bàsicament, les delegacions han d'estar al servei dels interessos nacionals de Catalunya. I això no passa. I, per tant, això marca una distància immensa entre el que fan i el que creiem que haurien de fer.

Però com a oposició també tenim aquest punt de responsabilitat de què passa amb un projecte que en el seu moment vam imaginar, vam projectar i vam posar en marxa. I, en aquest sentit, ens agradaria que entenguessin que la xarxa de delegacions no va de posar xinxetes en un mapa on hi hagin dos o tres persones. És a dir, tot plegat ha de tenir un gruix. Tot plegat ha de tenir un sentit.

Hi ha una primera base que ho ha d'aguantar tot, que és el personal de les delegacions, i és reconèixer els drets laborals de personal d'aquestes delegacions. Nosaltres ho vam intentar en el Ple no fa gaire; no ens en vam sortir. No pot ser que les condicions laborals siguin com una rifa, depèn d'on et toqui, en un país o en un altre. No pot ser que no prevegem la mobilitat dels treballadors entre delegacions, entre els treballadors de Barcelona..., no només amb Brussel·les, amb totes les delegacions, com es fa en qualsevol cos diplomàtic. Volem que les delegacions hi hagin els millors, ja ho vam dir, però que a més a més estiguin reconeguts, estiguin motivats i que tingui sentit la feina que fan.

Els hi deia que vostès tenen un projecte espanyolitzador, però, si m'ho permet, tampoc no arriba ben bé a projecte, perquè tenim la sensació que els pesa més la rebaixa, que siguin delegacions de segona, sobretot que siguin més petites que les delegacions espanyoles i sobretot, sobretot, que no semblin ambaixades. Miri, nosaltres ja ho sap, defensem que s'ha de ser arreu, especialment on hi ha problemes, especialment on hi ha conculcació de drets. S'ha de ser arreu.

I li recordem –perquè l'hi hem de recordar– que, pel que fa als negocis, al comerç, a la importació i a l'exportació, ja tenim Acció, que fa la seva feina. Però, en tot cas, vostès ens expliquen que han fet una opció i és no treballar en aquells espais on consideren que hi ha conculcació de drets o on consideren que hi ha una complexitat massa alta. Hi insisteixo, nosaltres hem de ser a tot arreu. Conseller, sap quantes vegades ha parlat de la Xina en la seva intervenció? Ni una vegada –ni una vegada– ha fet referència a la conculcació contínua del règim xinès dels drets humans, els individuals, els col·lectius, principis democràtics essencials. Ni una vegada n'ha parlat –ni una vegada n'ha parlat. I nosaltres ens preguntem, conseller, la repressió, la tortura, el maltractament, les violacions, el poble tibetà o el poble uigur són de segona? Són menys importants que altres que es duuguin a terme a altres parts del món? Ho dic perquè en cap moment l'he vist que li semblés mínimament

anguniós treballar amb un règim que pot ser definit de totes maneres menys com a règim democràtic. Bé, ho anuncien amb alegria.

En tot cas, en les delegacions no hi veiem un projecte coherent. Ens segueix preocupant enormement la situació laboral de totes les persones que treballen a les delegacions. Tampoc no n'ha parlat. I ens preocupa, finalment, que vostè ha insistit quan ha començat a parlar que tot això s'estava fent precisament gràcies a l'acord d'investidura amb Esquerra, amb qui vam construir precisament i conjuntament aquest projecte de delegacions. En tot cas, és el que heu dit.

I també ens sorprèn, conseller..., i, si m'ho permet, també per la seva trajectòria personal, eh? Nosaltres li vam demanar, si us plau, que vingués a parlar de Huawei. No ha pronunciat el nom d'aquesta companyia ni una sola vegada. I, per tant, si m'ho permeten, farem una mica d'història, per saber on som. Ho hem anat a buscar a l'hemeroteca. Al juny del 2023, la Comissió Europea diu: «Huawei representa un gran risc per als estats membres de la Unió Europea.» I continua dient: «Està plenament justificat excloure Huawei en tot allò que afecti les dades i la seguretat dels europeus.» I, finalment, demana als estats membres que deixin de treballar i de contractar Huawei.

Fa un parell de mesos, una mica més, al juliol de 2025, una altra vegada la Comissió Europea recomana restringir tota relació amb Huawei i rebla el clau dient: «Huawei representa un gran risc per a la Unió Europea. Huawei representa un gran risc per als estats membres de la Unió Europea.» I hem anat a l'hemeroteca, 17 d'octubre del 2025, hem fet servir un diari com és *El País* –espanyol i espanyolista; per tant, no em qüestionarà la font–, i el titular diu: «Huawei guanya el megacontracte amb la Generalitat de 127 milions d'euros. Huawei guanya el megacontracte amb la Generalitat de 127 milions d'euros per connectar i gestionar les dades de tots els serveis públics de Catalunya.» Per tant, el Govern ha venut les dades de tots els catalans a Huawei; evidentment, fent-t'ho bonic i legal, amb una UTE com pertocava.

Però nosaltres, des del profund europeisme i des de la preocupació, també –també–, pels drets civils, pels drets polítics i pels drets humans, diem: conseller, no entenem aquesta contradicció. Si alguna cosa..., vostè s'explica al món és com a europeista. Què ha passat? És a dir, Europa ens posa alerta, i la Xina troba la manera d'entrar a la Unió Europea a través de l'Estat espanyol gràcies a la Generalitat, que fa aquest contracte des del Govern de Catalunya. Doncs miri, conseller, li hem de dir, i l'hi diem molt seriosament, que no en el nostre nom –no en el nostre nom. Suposo que vostè s'imagina com funciona aquesta companyia –m'ha fet una visió idíl·lica de la Xina–, com deu ser anomenat el CEO. Alguna cosa hi deu tenir a veure el Partit Comunista Xinès, el Govern xinès, amb el que passa. Li genera tranquil·litat, això, conseller? Suposo que quan ho han parlat amb l'executiu, vostè, que té una certa idea de geopolítica..., i lo que deia abans, des dels principis europeus, alguna cosa hauria hagut de dir.

Per tant, li hem de dir –i l'hi diem amb tota la franquesa i amb tota la tranquil·litat– que nosaltres, aquesta intervenció d'avui, les seves respostes, les distribuïrem tant a la Comissió Europea com al Parlament Europeu, perquè ens sembla extremadament preocupant i ens sembla una irresponsabilitat el que ha passat i, sobretot, el poc ressò que ha tingut. Ens preocupa que la Generalitat hagi actuat com a ninot de palla d'aquella estratègia evident del Govern del PSOE. Ara sembla que Zapatero ja viatja menys a Veneçuela i li ha agafat més per viatjar cap a la Xina, però en cap cas –en cap cas– això ho hem de pagar els catalans –en cap cas. I, per tant, nosaltres, des de Junts per Catalunya, arreu on som presents, hi serem a sobre.

Perquè la pregunta és clara, conseller. La Comissió Europea ha definit Huawei com un proveïdor d'alt risc, potencialment molt perillós. Han tingut en compte aquests posicionaments de la Comissió Europea i del Parlament Europeu a l'hora de fer aquest contracte amb Huawei? Han tingut en compte com col·lideixen les recomanacions europees en matèria de seguretat amb el seu contracte amb Huawei?

El tranquil·litza que les dades dels catalans estiguin gestionades per una empresa que té la seu a Shenzhen, a vuit mil quilòmetres de Catalunya, integrada en un sistema que, com l'hi deia abans, se li pot dir de totes maneres menys un sistema democràtic, com és el sistema..., el règim xinès?

Hi han massa preguntes, conseller. Ens intranquil·litzen molt les respostes que ja sabem i ens intranquil·litzen més les que sospitem. Aquesta adjudicació, aquest contracte, segur que ha estat perfectament legal, però és diametralment oposat a les directrius europees. I estem jugant amb les dades dels catalans, amb les dades dels que van a l'hospital, dels que van a les universitats, dels que van a les escoles. I, per tant, ens preocupa enormement. Vostè sap que hem facilitat molt la seva compareixença avui –l'hem facilitat molt. Ens vam posar en contacte amb vostè. No teníem cap problema a modificar les preguntes a intervenció. I l'hi dic amb tot el respecte: ens sembla una falta de respecte cap a aquest grup parlamentari, que parlamentàriament ha estat impecable, que ni hagi esmentat el nom d'aquesta companyia. Ho entenem perfectament, eh? Ho entenem perfectament, que li costi molt esmentar aquest nom, però no li faci un contracte de 127 milions amb els diners de tots els catalans.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Molt bé, diputat. Ara és el torn d'Esquerra Republicana. I té la paraula, per un temps màxim de deu minuts, la diputada Ana Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, i al seu equip, per venir avui a comparar. Crec que hauré de repetir bastants comentaris que ja vaig fer fa tres setmanes al Ple en la nostra interpel·lació d'Esquerra Republicana, donat que vam parlar precisament dels temes que avui vostè ha abordat en aquesta compareixença.

Agraïm l'explicació del pla de consolidació de les delegacions. Com vostè mateix ha dit, no?, era un acord amb Esquerra Republicana. I és que, en l'acord d'investidura, davant de la importància que per nosaltres té aquesta conselleria –per nosaltres és cabdal i és una base del nostre país–, volíem reforçar-la i que no quedés relegada a una secretaria general, sinó amb un pes institucional com és el d'una conselleria; també per consolidar i ampliar aquesta xarxa de delegacions a l'exterior. De fet, aquestes que vostè anunciava, aquestes noves, no?, són fruit també de l'acord amb el nostre partit, amb Esquerra Republicana. Per tant, nosaltres hi estem d'acord. Això no vol dir que sigui suficient, com ja l'hi vaig comentar a la nostra interpel·lació, sinó que hem de continuar amb aquest desplegament i amb aquest enfortiment de totes les delegacions.

De fet, nosaltres ja li vam dir a la nostra intervenció aquests aspectes que no ens havien agradat, no?, com, per exemple, el temps que va estar vacant la delegació d'Estats Units en un moment tan important com era el moment en el que Trump va arribar un altre cop a la presidència. Ja l'hi vam traslladar. Per tant, esperem que no torni a passar i que les delegacions, dins dels canvis que des de la conselleria es considerin oportuns, siguin sempre amb una previsió i que no quedin vacants durant uns mesos, perquè sabem que els canvis no es poden fer d'un dia per l'altre.

D'altra banda, també ha fet esment de les pràctiques remunerades, que nosaltres, de fet, ja vam impulsar amb la consellera Serret al capdavant. Per tant, donem el suport que hem de continuar en aquesta línia.

Sí que li volíem traslladar... Perquè vostè, a la intervenció, a la darrera intervenció de la interpel·lació, com comentava..., era el tema del pressupost, i era per si ens podia confirmar com havia quedat, si s'havia retallat o no. Vostè em va comentar en aquella intervenció que no, que, en tot cas, parlaríem amb més profunditat sobre aquella notícia que ens arribava del deu per cent lineal del pressupost de delegacions, que tenia un gran impacte, donat que el vuitanta per cent del pressupost està destinat a costos fixos, com serien el lloguer, el subministrament i salaris. Per tant, li volíem traslladar aquesta qüestió.

I també, pel que fa a la llengua. De fet, vostè, en la seva intervenció, ha dit que una de les funcions, no?, de les delegacions era continuar la promoció de la nostra llengua, de la llengua catalana. L'hi volíem traslladar, perquè ens arriba que potser des d'algunes delegacions s'estan fent les comunicacions no en llengua catalana, fins i tot quan es dirigeixen a eurodiputats que són catalans. Per tant, si ens ho podria explicar o si està al corrent d'aquests fets de no utilitzar la nostra llengua en algunes comunicacions; si li ha arribat, com ens ha arribat a nosaltres, a Esquerra.

D'altra banda, sí que volia fer esment..., ja n'he fet en diverses ocasions, ja saben que parlem molt d'aquest tema, que és de la Global Sumud Flotilla. Vostè ho ha explicat, i jo crec que ho ha explicat prou bé. Jo he de dir que nosaltres hi vam tenir contacte pràcticament diari des del moment que van assaltar la flotilla; també dies abans. En el nostre cas, nosaltres estàvem en contacte permanent tant amb el Parlament Europeu com amb el Ministeri d'Exteriors, i amb vostè mateix també, per fer seguiment no només dels companys de partit o de càrrecs públics, sinó de tots els activistes que participaven en aquesta iniciativa, en la flotilla, que recordem que eren activistes, ciutadans i ciutadanes de carrer que van decidir jugar-se la seva integritat per portar ajut humanitari al poble de Gaza, que està patint un genocidi.

Per tant, jo volia fer aquest agraïment pel contacte que vam tenir al seguiment, per tots els catalans i catalanes, que poguessin tornar. També vam tenir, com comentava, el contacte directe amb el ministeri. Segurament que moltes coses podien haver funcionat molt millor, però la sort és que l'organització de la flotilla també hi va estar molt compromesa i que va treballar de valent, com deia, des de la Global Sumud Flotilla amb aquesta organització.

Com que sé –en soc conscient– que alguns dels que estan aquí presents després li traslladaran que estan en contra de que el cost d'aquesta repatriació, d'aquesta deportació, el cost de la tornada dels activistes fos a càrrec del Govern, jo torno a repetir el que ja vaig dir en seu parlamentària: que si nosaltres paguem la corona, doncs que els altres paguin el retorn d'aquests activistes que amb tanta dignitat es van deixar la seva integritat per portar humanitat, per portar ajut humanitari al poble de Gaza davant d'un genocidi.

De fet, en la intervenció..., a altres intervencions es parla, no?, d'alguns països que no defensen els drets humans, que no defensen unes condicions dignes. Però és que veiem com Israel el que està cometent és un genocidi contra el poble palestí, i que també té empreses..., que jo sàpiga, Pegasus és israeliana. Per tant, criticar segons quins països perquè vulneren drets o no respecten les seves empreses... També tenim l'exemple d'Israel. I jo recordo que era la consellera Victòria Alsina qui volia obrir una delegació precisament a Israel.

Per tant, nosaltres ens alegrem que així no sigui, que, de fet, s'hagi tancat l'oficina d'Acció, perquè creiem que, amb un país que el que està fent és crims de guerra i un genocidi contra un poble, el que no hem de tenir-hi és relacions. Per tant, també li volem traslladar com donarà compliment a la moció aprovada per aquesta comissió el mes de juliol per trencar les relacions comercials que es generen per empreses israelianes a la Fira de Barcelona i també pels vaixells que atraquen als nostres ports catalans, que el que fan és enviament d'armament cap a Israel.

I, simplement, eren aquestes consideracions. I gràcies novament per la seva compareixença.

La presidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari del PP. I té la paraula, per un temps màxim de deu minuts, el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, anirem per blocs. Gràcies, conseller, per la seva compareixença, però sí que és veritat que jo crec que m'he quedat amb una mica més de dubtes

que amb els que venia. Hi ha coses que vostè no ha respost aquí, i a veure si aconseguim que a la rèplica també respongui alguna de les preguntes que li farem avui.

El Govern de la Generalitat anuncia això, que passarà de vint-i-una delegacions a vint-i-quatre amb aquestes noves obertures a la Xina, al Canadà i al Mediterrani oriental. Per començar, jo crec que..., una pregunta que és lògica: el cost. Quin cost hi ha quantificat per a aquesta expansió de les delegacions? I quin és el retorn que vostès esperen, des del Govern de la Generalitat, que tingui per als ciutadans de Catalunya l'obertura d'aquestes delegacions? Perquè si això serà un nou exercici de magnificar l'estructura del Departament d'Acció Exterior perquè no reporti cap benefici als ciutadans de Catalunya, nosaltres, com no pot ser d'altra manera, hi estem en contra. Perquè el pla de consolidació de les delegacions a l'exterior, lluny de reportar beneficis per a Catalunya, el que ens aporta són moltes incògnites. Perquè, fent una mica de recerca a la xarxa, vam aconseguir esbrinar que per al 2023 el cost mínim d'aquestes delegacions era d'uns 10 milions d'euros. Per a l'any passat ja vam quantificar que el cost pràcticament estava duplicat, però és una informació que hem de cercar com bonament podem, perquè l'opacitat amb la que funcionen les delegacions és més que evident.

Nosaltres, a la passada Comissió d'Acció Exterior, vam tornar a demanar la compareixença dels delegats de les delegacions a l'exterior i un altre cop va ser bloquejada. Ni molt menys esperem que tots desfilin per aquí presencialment, si fan, teòricament, la seva feina, però sí, com a mínim, en un format telemàtic, ni que sigui mínimament. Perquè, com dic, són persones que treballen per a l'Administració pública, que es deuen a aquest control igual que qualsevol responsable públic del Parlament de Catalunya, i que, de forma sistemàtica, l'opacitat no permeti saber ni què fan ni quina és la seva feina ni quines són les seves reunions ni quina feina fan a aquells països on estan enviats ni, sobretot, el cost, no només el cost salarial, que aproximadament el sabem, sinó el cost que suposa tenir obertes les delegacions i tota la despesa que es genera. Perquè –i he posat diversos cops els exemples– el delegat d'Estats Units, l'any 2018..., els estipendis que es feien de forma trimestral superaven els seixanta mil euros el trimestre, i això cap Administració ho pot aguantar.

El que exigim és que publiquin els indicadors d'eficiència concreta d'aquestes delegacions, perquè, més enllà de que ara obrin tres delegacions noves, nosaltres tenim preguntes concretes, conseller, que són: quin és el cost de les delegacions –una per una i en global– a l'exterior? També, quin és l'èxit d'aquestes delegacions? És a dir, la balança de cost/benefici per als ciutadans de Catalunya, com podem saber-la? Quantes inversions han portat per a Catalunya? Quanta projecció internacional ha aportat per a Catalunya? I, sobretot..., i aquí hi ha dos grups que m'han precedit que fan molt d'èmfasi en això de que les delegacions facin política exterior, i vostè sap perfectament que les delegacions catalanes a l'exterior no poden fer política exterior, perquè això és competència única del Ministeri d'Exteriors, i espero que així continuï sent.

Ha parlat la diputada Balsera d'això tan greu que Catalunya no tingués delegat als Estats Units durant uns mesos. Ens pot dir què va suposar per a Catalunya que durant uns quants mesos no hi hagués delegat de Catalunya als Estats Units? Perquè així potser ens fem una idea de què suposa que hi hagi delegat i que no hi hagi delegat. Si tot continuava igual, per què Catalunya ha de tenir un delegat als Estats Units, que, si hi és o no hi és, el benefici per a Catalunya és el mateix?

I ara tinc ni que sigui una engruna d'esperança, perquè vostè ha parlat de que un dels objectius és –i ho cito literalment– «la plena transparència i retiment de comptes». Si això és així, conseller, suposo que avui sortirem d'aquí no només amb un compromís d'aportar totes les dades i tots els costos, sinó també un compromís de poder escoltar de la veu d'aquests delegats que costen milers d'euros..., «milers», no –perdó–, centenars de milers d'euros l'any als ciutadans de Catalunya, quina és la seva

feina. Perquè ens ha anunciat la creació d'aquesta direcció general de coordinació de les delegacions, però actualment jo no puc arribar a imaginar què coordina, perquè si el màxim que vaig poder trobar d'alguns delegats a l'exterior era quatre reunions en 365 dies, és a dir, quatre reunions l'any, jo no sé per què necessitem un delegat que coordini això.

Però també li vull fer una reflexió. I vostè és veterà, si no al PSC, a les institucions europees, però sí que n'hi ha un de molt veterà del PSC, el senyor Francesc Trillas, que va fer un informe, i que va avalar el president de la Generalitat, que calculava en uns 1.100 milions la despesa supèrflua de la Generalitat que havia de ser retallada. Entre ella hi havia moltes d'aquestes delegacions a l'exterior. A mi se'm fa una mica difícil veure com pot ser que Salvador Illa comprés aquest discurs uns mesos abans d'accedir a la presidència de la Generalitat i que, just després d'accedir-hi, l'encàrrec que li fa a vostè és la consolidació i expansió d'aquestes delegacions. Si ens pot aportar una mica de llum la veritat és que l'hi agrairia.

I al final el que veiem és que aquí les delegacions, lluny de servir pel tema d'aportar benefici econòmic per als ciutadans de Catalunya, doncs es basen, com bé ha dit la diputada d'Esquerra Republicana..., que al final vostès basen això en un pacte amb Esquerra Republicana, i jo no li he sentit a Esquerra Republicana ni preguntar quin benefici reporten per a Catalunya, quantes reunions fan, quins beneficis tenen, quina és la feina. No, només s'ha preocupat, la diputada d'Esquerra, de: es parla català o no es parla català? I si aquesta és la preocupació de la dispensa de milers i milers d'euros l'any, la veritat és que a mi em sembla lamentable.

Li parlaria al segon bloc de Huawei, però és que vostè no n'ha dit res. He vist, quan l'hi ha dit el diputat Dalmases, que vostè reconeixia que no n'havia dit res. Si és que se n'ha descuidat, suposo que al torn de rèplica ho dirà i llavors ja m'hi centraré. Però és preocupant; és preocupant veure com no només és el Govern d'Espanya qui tanca contractes milionaris amb Huawei, sinó que el seu servent, el Govern de la Generalitat de Salvador Illa, també ho fa. I cal recordar que el president de la Comissió d'Intel·ligència del Senat ha dit que és un..., no només les institucions europees, eh?, sinó el Comitè d'Intel·ligència del Senat dels Estats Units diu que s'ha d'anar amb compte amb quina informació s'intercanvia amb Espanya, perquè això que s'ha fet amb Huawei vulnera molt greument les informacions. I si nosaltres ja ens posem d'aquesta forma de que ens importen més els contractes amb la Xina, i a vostè la «pleitesia» al senyor Sánchez, que no pas la seguretat dels ciutadans de Catalunya i també quina informació que és vital per als nostres interessos en podem tenir intercanvi amb els Estats Units, doncs llavors ja apaguem.

Però després li formularé algunes preguntes referents a aquest intercanvi amb el contracte amb Huawei, perquè, aprofitant que em queden pocs minuts i passarem al bloc 3, jo li faré una pregunta directa: cada cop que un diputat d'aquesta cambra marxi de viatge, ens farà un seguiment a tothom per veure què ens passa o no ens passa a l'estranger, com ha fet amb la diputada Castillejo Medina? L'hi dic bàsicament perquè el Ministeri de Defensa d'Espanya va recomanar i va instar els membres de la flotilla que no traspasessin les fronteres del mar que anaven cap a Israel. I vostès, que suposo que són del mateix partit del Govern d'Espanya i tan fidels a Pedro Sánchez, estan dient que van fer bé els membres de la flotilla desobeint les recomanacions del Ministeri de Defensa d'Espanya?

Perquè aquí, sí, vostè, senyora Balsera, paga la monarquia igual que nosaltres paguem la seva televisió de Catalunya, igual que nosaltres paguem els seus delegats del Govern, igual que nosaltres paguem tots aquests contractes milionaris que van fer amb el Diplocat i amb totes aquestes empreses a favor de la independència. Però el que no han de pagar són, els ciutadans de Catalunya, els bitllets de tornada de tota aquesta gent que se'n va anar de viatge voluntàriament sabent al que s'atenien. I això és la veritable vergonya. Perquè l'esquerra ha passat –o l'extrema esquerra aquesta d'aquí al costat– del «No a la guerra» al «No a la pau», perquè estan en

contra de qualsevol tractat de pau que pugui portar a una pau real al conflicte entre Israel i Palestina. Perquè, bé, ens deu poder agradar més o menys el tractat de pau que s'ha signat, al que s'ha arribat, però la realitat és, senyora Balsera i membres de l'esquerra, que els ciutadans de Catalunya no hem de pagar les vacances de ningú, i molt menys no només les vacances, sinó el sou. Perquè això cap ciutadà de Catalunya s'ho pot permetre i és una vergonya.

Així que, senyor conseller, jo li demano a veure si podem fer una mica de resposta a les preguntes. M'interessa molt, sobretot, saber si els ciutadans de Catalunya podran tenir una mica més d'informació sobre si el cost que suposa per a ells el Departament d'Acció Exterior té o no té una repercussió positiva per a les seves vides.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula, per un temps màxim de deu minuts, el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Sí; muchas gracias, presidente, y muchas gracias, consejero, por su comparecencia, aunque tenemos que decir que es una comparecencia un poco compleja, ya que, si es cierto que usted ha comparecido por voluntad propia, nosotros también habíamos solicitado en numerosas ocasiones su comparecencia en esta sala, a pesar de que siempre se nos ha denegado. Y, además, es una comparecencia un poco curiosa, ¿no?, ya que en una única intervención se han juntado tres temas diferentes que cada cual, pues, tiene su importancia. Nos gustaría haber podido dedicarle un poco más de tiempo a cada una de las cuestiones, desde el despliegue de estas nuevas embajadas y del nuevo plan exterior de la Generalitat de Catalunya, las relaciones que ha mantenido su Gobierno, que ha mantenido el Partido Socialista con China y, concretamente, con la empresa Huawei, que creo que es importante que nos centremos en este punto, que no es baladí, no es un capricho, y, bueno, una tercera más política que algunos grupos de esta sala, pues, necesitan para pintar sus cortinas de humo, etcétera.

Empecemos con el primer punto. Habla de la consolidación de las embajadas, de ese plan exterior de la Generalitat. De lo que se trata básicamente es de la consolidación del plan político de los separatistas, de los últimos años, que ustedes han asumido como propio, y no solo ustedes han asumido como propio, sino que Sánchez también ha asumido como propio. Al final, aquí todo esto responde a un gran proyecto de fragmentación de España, de vender las competencias, de vender los intereses de los españoles al grupo político que se les ponga por delante con tal de mantener el poder tanto de Sánchez, en España, como de ustedes aquí en la Generalitat de Catalunya, manteniendo el plan de Esquerra Republicana y de Junts durante los últimos años.

Si salimos a la calle y preguntamos a la gente qué quiere hacer con las embajadas catalanas, yo creo que se llevarían ustedes una gran sorpresa. De verdad. O sea, pasar de veintiuna a veinticuatro embajadas en la situación en la que nos encontramos actualmente, ¿de verdad consideran que es lo que los catalanes votaron en las urnas? Aumentar el gasto político hasta los más de 20 millones de euros, como hemos podido saber los últimos años, en las embajadas, en el coste de las embajadas... Dice que no. Pues explíquenos exactamente cuál es el gasto, porque nunca nos responde a estas preguntas. Hemos solicitado la comparecencia de todos y cada uno de los embajadores. Sistemáticamente se ha votado en contra. Yo no entiendo, de verdad, qué es lo que tienen que ocultar, por qué ocultan de esa manera el trabajo de unas personas que... Bueno, se supone que, si hacen tan buen trabajo, pues, vendrán aquí y nos ilustrarán, nos explicarán qué es lo que están haciendo y si realmente merece la pena pagarles más de noventa mil euros todos los años a unas personas elegidas a dedo para, como decían los diputados de Esquerra Republicana,

hacer política en el exterior. Porque no vienen ni a captar empresas ni a atraer inversiones ni demás, porque tenemos ya unos empresarios que son lo suficientemente buenos y un tejido empresarial excelente en Cataluña que no necesita que vayan ustedes con sicarios políticos a hacer ese trabajo. De verdad, yo creo que hacen todo lo contrario, y lo que terminan haciendo es torpedear el trabajo y el prestigio de las empresas catalanas y de esta región en el exterior.

Y decía que los catalanes no se lo iban a comprar, porque, de verdad, no sé si son conscientes, pero los servicios públicos no están llegando a la gente. Las listas de espera son cada vez más largas. Tenemos hasta trenes que no llegan a su destino, en Cataluña. Listas de espera sanitarias eternas. La educación colapsada. Estudiantes que piden plaza en la FP y que no la reciben porque la Generalitat está colapsada, dice que nunca hay dinero para estas cuestiones. Pero para ampliar de veintiuna a veinticuatro embajadas ustedes siempre encuentran una partida presupuestaria, incluso sin tener presupuestos. De verdad que la magia socialista es maravillosa. ¿Cuál ha sido el retorno de todas esas embajadas? Porque, realmente, no existe –lo sabemos– ese retorno de las embajadas y de los embajadores que ustedes han desplegado por todo el mundo. Porque la única misión que tienen esas embajadas es existir por sí mismas; o sea, es mantener una estructura burocrática para asentar a determinadas personas, cumplir con un pacto político y nada más. Y no tiene ningún tipo de retorno para el bienestar de los ciudadanos.

Y, en todo eso, hacía usted mención a la transparencia, hablaba de la transparencia, la que nunca hemos conocido, ni por parte de los embajadores ni por parte de nadie. Y hace unos meses –no sé si se acordará– nosotros le preguntamos por una serie de contratos que se dieron desde distintas embajadas, como, por ejemplo, el 27 de julio del año 2022 –sabemos que es del Gobierno anterior, pero los datos se los solicitamos a usted–, donde distintas embajadas, por ejemplo, la de África meridional, la del Japón, la de Estados Unidos o la de Andorra otorgaron contratos de 14.999,97, es decir, tres céntimos por debajo de la licitación, con un concepto tan extraño como el servicio de asesoramiento legal, etcétera, a una empresa culinaria. Le solicitamos información sobre esos contratos. ¿Cómo es posible que el mismo día, prácticamente a la misma hora, desde lugares diferentes del mundo, se...? Uno puede pensar que se troceó un contrato, o se entregaron los contratos justo por debajo del límite legal para evitar licitaciones, a una empresa culinaria, sobre servicios jurídicos, traducciones, etcétera. Nos gustaría tener información sobre esto. Nos dijo que era un error, pero tampoco nos han aportado pruebas de que esto haya sido realmente un error. Y nos da qué pensar que son, pues, un pozo de ocultismo y de prácticas oscuras que no deberían suceder bajo ningún concepto en la Administración pública.

Hoy nos hablaba también de la nueva embajada que van a abrir en Marruecos. ¿Nos puede decir qué le debe el Partido Socialista a Marruecos? ¿Por qué sistemáticamente tienen ese interés en acercarse a un país que nos está siendo hostil, y cada vez más? Porque las últimas reuniones que ha mantenido la Generalitat con Marruecos han servido para llegar a pactos con la Liga Árabe, es decir, con la internacional islamista, para meter la educación islámica y la cultura marroquí en los colegios; es decir, financiar el quintacolumnismo con funcionarios marroquíes en las escuelas públicas catalanas. Y eso es lo que firmó el Partido Socialista la última vez que estuvo en Marruecos. Nos gustaría saber cuál es el interés y cuáles van a ser los nuevos pactos y las nuevas cesiones con el país vecino, Marruecos.

Después –bueno, me quedan ya tres minutos y es complicado llegar a hablar de todos los temas–, nos gustaría que profundizara en los contratos a los que han llegado con la empresa Huawei. Porque puede parecer, igual, o de la manera que lo han vendido, que ha sido, bueno, pues un trato comercial más con una empresa. Pero Huawei no se trata de una empresa más: Huawei es un apéndice del Gobierno chino. Y como se han manifestado anteriormente tanto la Comunidad Europea como

tantos otros países... Estados Unidos, Reino Unido, Canadá, Suecia, Australia son países que ya han excluido los servicios del 5G por cuestiones de seguridad nacional –de seguridad nacional. Es decir, toda Europa toma una determinada medida, considera China como una amenaza, considera Huawei como una amenaza para la seguridad de los datos de todos los ciudadanos, ¿y por qué Cataluña es diferente? ¿Por qué ustedes deciden tirar por la otra vía y entregar, vender la soberanía, la seguridad de los catalanes y de los españoles a China? Creemos que son cuestiones lo suficientemente importantes para que hoy se dé una explicación más de, bueno, pues sí, que se han hecho unos viajes, que se ha acudido ahí, que se han tenido determinadas reuniones. ¿Qué hay detrás de todo eso? ¿Qué intereses tienen ustedes con China?

Por último, a ver, la cuestión de la flotilla. Yo creo que, directamente, ni deberíamos haber tratado este asunto con la seriedad que algunos le han querido dar. Lo que nos preocupa realmente es que una diputada de esta cámara se haya ido durante un mes de vacaciones por el Mediterráneo, se ha ido de crucero. Porque no se ha ido a hacer ayuda humanitaria. Quien va a hacer ayuda humanitaria va a hacer otras cosas, no se va a pasar noche en las Islas Baleares, en Menorca, luego para en Miconos... Hay puertos mucho más baratos en los que se podía haber parado y no se hizo, sino que fueron a hoteles de lujo, como hemos podido saber por otros informes. Total, para al final desviar la atención –desviar la atención. Ha sido una auténtica cortina de humo, porque saben que su proyecto político ha fallado y que cada vez van más abajo en las encuestas y cada vez hay menos ciudadanos que confían en sus partidos políticos. Por eso necesitaban reinventarse. Y en el caso de la Colau, yo creo que ya es flagrante, es la desesperación de las viejas glorias por intentar regresar a la primera línea política y hacerlo a costa del dinero de los españoles. Yo lo que le pediría a la diputada Castillejo es que haga el favor de devolver a los catalanes el dinero que se ha embolsado para irse de vacaciones.

Muchas gracias.

La presidenta

Bé, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Comuns, i té la paraula, per un temps màxim de deu minuts, el diputat Andrés García Berrio.

Andrés García Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair aquesta compareixença. Crec que és molt important que puguem posar el focus en les tres diferents qüestions que s'han produït. En primer lloc, i en relació amb l'actualització de l'estratègia relacionada amb les oficines d'Acció Exterior, les delegacions de la Generalitat a l'exterior, volem dir i volem remarcar que estem plenament d'acord amb una estratègia que pugui permetre assentar i enfortir aquestes delegacions, de la mateixa manera que ja ho hem fet arribar en altres moments i en altres ocasions.

Sí que volem preguntar concretament... Pensem que, en el context i en el moment en què ens trobem, és especialment important poder continuar enfortint les polítiques de cooperació i, en aquest sentit, de quina manera l'estratègia nova s'ha tingut en compte..., en aquesta ampliació de les delegacions, s'ha tingut en compte la feina vinculada amb el treball de cooperació de la Generalitat en aquest context.

També pensem..., i crec que és una pregunta també important. En un context d'auge dels autoritarismes i on, evidentment, estem tenint delegacions en països en els que es respecta més o es vulnera sistemàticament els drets humans, de quina manera..., quina és l'estratègia per treballar la defensa des del multilateralisme dels drets humans, també, en aquests països? Jo crec que hi han exemples en noves delegacions, com el Marroc o com la Xina, igual que en d'altres en les que ja existeix. Jo crec que està bé poder-hi aprofundir, perquè entenem que l'acció exterior ha de tenir una compatibilitat i ha de tenir molt clar també aquest plantejament en la seva manera de fer i d'actuar.

I, en aquest sentit, i referint-me concretament també a la visita que s'ha realitzat i que també és un dels elements pels quals vostè avui compareix en relació amb la visita a la Xina, preguntar si d'alguna manera durant la visita, abans o després, s'han fet contactes, per exemple, amb la comunitat uigur o amb d'altres comunitats o col·lectius que estan patint determinades vulneracions de drets humans a la Xina, entenent també que estem en un marc complex, com qualsevol relació internacional, però penso que també és important plantejar-ho.

Sí que també considerem que cal estudiar de manera detallada, de manera adequada aquest vincle i aquestes contractacions amb l'empresa Huawei. De fet, jo avui penso que, després de les intervencions d'alguns grups parlamentaris que m'han precedit, crec que estem molt més a prop o hauríem d'estar molt més a prop d'obrir el Centre d'Empresa i Drets Humans i aprovar la llei amb unanimitat, suposo. I, per un altre costat, també, que estem molt més a prop de poder introduir clàusules de contractació ètica en la contractació pública per tal d'exigir que les empreses respectin sempre els drets humans a l'hora de contractar amb l'Administració de la Generalitat. Després em referiré a una resolució que vam aprovar concretament en aquest Parlament en relació amb la situació a Palestina, però la volia fer..., la volia estendre.

Jo crec que, efectivament, és un debat complicat. Entenc que també ara vostè donarà també explicacions en relació amb aquesta reunió i amb aquesta relació amb aquesta empresa en concret –evidentment, també l'hi demanem–, però crec que, com a Parlament i com a sistema polític, hem de poder ampliar de quina manera tenim control perquè contractem empreses que no vulnerin els drets humans o que puguem posar límits en aquest context a aquestes empreses que estem contractant.

Donant un pas més respecte als diferents elements que s'han tractat en aquesta compareixença, volia parlar concretament de la situació a Palestina. Actualment es va aprovar un acord d'alto el foc. Efectivament, seria una bona notícia tenir un alto el foc permanent i poder treballar veritablement per a un acord de pau duradora, però estem en un moment molt delicat i molt complicat en el que, tot i l'alto el foc, l'estat d'Israel ha assassinat 256 persones després de l'alto el foc, amb intermitències avalades en gran part per la comunitat internacional, com la que es va produir només fa un parell de dies en la que es van assassinar més de cent persones, quaranta-sis d'elles nens i nenes.

Cal seguir treballant per intentar que la comunitat internacional pressioni perquè es puguin generar les condicions per aturar de veritat el genocidi que encara malauradament continua actiu a Palestina per part de l'Estat d'Israel. I també, per un altre costat, efectivament, cal treballar per generar les condicions per a una pau que, ara mateix, està en una situació molt complicada. I, efectivament, serem els primers que celebrem qualsevol pas perquè s'aturin els bombardejos, però certament és que no s'està produint.

En aquest sentit, sí que considerem que continua... És igualment important poder aterrar, poder donar compliment a la resolució aprovada per aquesta Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior el mes de juliol, la Resolució 341/15. En aquest sentit, sí que..., traslladar algunes reflexions. En relació amb l'aprovació que es va donar per tal de garantir que no hi hagi participació de l'Estat d'Israel a la Fira de Barcelona –hi ha empreses vinculades amb el genocidi–, penso que és una bona notícia que ha permès els acords als que s'ha arribat en aquest Parlament que a la fira Smart City no hi hagi el pavelló d'Israel –és fruit de la feina també d'entitats de drets humans i col·lectius, com Prou Complicitat–, però també que hi hagin vuit empreses que estava prevista la seva participació israeliana, vinculats amb el genocidi, que no hi participin. Tot i així, aquests col·lectius i aquestes entitats mantenen una convocatòria de protesta, perquè es considera –i també ho considerem– que no s'està garantint que cap empresa que participi en el genocidi pugui participar en aquesta fira.

També –i aquí també connecto amb el que he plantejat abans–, el que vam aprovar en aquest Parlament és incorporar en tots els contractes públics una clàusula que garanteixi que, en l'execució del contracte, l'empresa contractista no duu a terme activitats contràries als convenis de l'organització Internacional del Treball, a la Directiva europea 2024/1760, al Pla d'Acció Nacional d'Empreses i Drets Humans, al Dret Internacional dels Drets Humans i al Dret Internacional Humanitari. I també un altre punt en el que es plantejava que no es podia tenir cap mena de relació amb empreses identificades en l'informe de l'Oficina de l'Alt Comissariat de Nacions Unides per als Drets Humans que estaven produint vulneracions de drets en assentaments israelians respecte a la població palestina.

De manera concreta, l'Ajuntament de Barcelona ja ha donat un pas, fruit de l'acord també a què va arribar amb altres forces polítiques, per tal d'excloure de la contractació pública empreses vinculades de manera clara amb el genocidi que estiguin presents en aquest informe de l'Oficina de l'Alt Comissionat de Nacions Unides. ¿De quina manera –la pregunta és, conseller– pretén el seu Govern incorporar aquests acords, aquests punts que es van aprovar en aquesta proposta de resolució per tal de garantir, efectivament, una compra pública responsable, per un costat i, per un altre costat, trencar i garantir que no hi ha relació amb aquestes empreses que estan en aquests llistats internacionals?

I ja per acabar, en relació amb les gestions realitzades amb l'acció de desobediència civil i de denúncia de la flotilla, considerem que, efectivament, es va dur a terme una molt bona comunicació per part del seu departament. Efectivament, quan hi han ciutadans i ciutadanes de Catalunya que estan..., que han estat detingudes de manera il·legal per un altre estat, efectivament, el que ha de fer el Govern és posar-se a disposició del treball diplomàtic per tal de garantir la seva posada en llibertat al més aviat possible, com entenem que es va treballar, però també per facilitar la tornada a casa, i com el seu Govern va fer, de persones que havien estat sotmeses a un règim de detenció il·legal, que no té res a veure amb el que, efectivament molt més greu, genera l'Estat d'Israel a moltes altres persones detingudes de manera arbitrària a Palestina. Però també es va produir amb aquests ciutadans i ciutadanes i entenem que es va actuar de manera adequada en aquest sentit. I no només van estar detingudes, sinó que...

La presidenta

Diputat, ha d'anar acabant.

Andrés Garcia Berrio

...van tenir unes condicions en la detenció que podrien ser categoritzades com a tractes cruels, inhumans o degradants segons la legislació internacional.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara és el torn de la CUP, i té la paraula, per un temps màxim de deu minuts, el diputat Xavier Pellicer.

Xavier Pellicer i Pareja

Bé; gràcies, presidenta. Bona tarda, conseller. Bona tarda, senyora Elvira. Bona tarda a la resta de diputats i persones assistents. Primer de tot i breument, dir que des de la CUP compartim aquesta estratègia de consolidació de delegacions a l'exterior, de noves obertures. I compartim també les crítiques, òbviament, i el fet com s'estan fent. Però en tot cas, nosaltres, en la qüestió de fons d'obrir noves delegacions a l'exterior i consolidar les que hi ha, sempre hi hem estat d'acord.

Passant a la segona qüestió, sí que volíem fer algunes reflexions.

La presidenta

Disculpi, diputat, no se'l sent molt bé. No sé si és...

Xavier Pellicer i Pareja

Dec ser jo. M'acosto més. Sí que algunes... És això o no? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)* Canvio el micro? *(Pausa. Veus de fons.)* Bé, ja el recuperarem. Aquí millor? *(Remor de veus.)* Sí? Doncs és el micro aquest que falla. D'acord.

Bé, respecte a la segona qüestió que plantejaven respecte a aquestes contraccions, a nosaltres també ens sembla fonamental, i això entronca una mica amb el que deia el company dels Comuns, posar al centre de les relacions internacionals que fem la qüestió dels drets humans, la qüestió dels drets fonamentals i que aquest sigui un element clau que marqui, que condicioni les relacions amb tercers estats i amb l'exterior i no sigui simplement la pura estratègia o la pura geometria internacional o els purs interessos estratègics. Em sembla que aquesta és una qüestió fonamental.

Tot i així, el que volem comentar també respecte a aquest enfocament cap a la Xina i, òbviament, les mancances en termes de drets fonamentals que hi ha, és també com a reflexió. Nosaltres no sabem si ens genera més o menys seguretat que la Xina o els Estats Units disposi de les nostres dades per les pràctiques que hem vist, tant per part d'un estat, per l'altre. I, per tant, entenent que hi ha d'haver aquest element d'alerta, no entenem tampoc les visions desiguals respecte a diversos estats que hem vist com tracten les dades o diversos poders econòmics i elements que hi ha de fons.

I entrant en la tercera qüestió, en la que intentarem estendre'ns una mica més, primer de tot, entenem que a la dreta i l'extrema dreta els hi cogui la situació respecte al poble palestí i la solidaritat i el suport que ha mostrat la gent del nostre país, que ha estat una solidaritat creixent, i com, des d'aquesta força, des d'aquesta mobilització i des d'aquesta potència, s'ha pogut demostrar que, malgrat que a les xarxes socials hi hagi uns nivells de toxicitat i uns nivells de representació de l'extrema dreta, quan es tracta de sortir al carrer i de mobilitzar-se la majoria de la societat catalana està en defensa dels drets humans, està en defensa dels drets del poble palestí i està en contra del genocidi d'Israel. És normal que hi hagi ràbia, és normal que s'encenguin, és normal que frivolitzin i és normal fins i tot que diguin bestieses, com parlar de vacances.

Sembla, senyor Escribano, que no té ni idea del que està parlant o no en vol tenir, perquè qui ha estat de vacances molts anys, qui ha estat un corrupte molts anys, qui ha evadit impostos molts anys, qui ha robat a l'Estat molts anys ha estat el seu partit, un partit ple, ple d'investigats i de condemnats per corrupció, i també els senyors de l'extrema dreta, doncs, ara molta frivolitat amb els diners i tal, però quan se'ls gasten en perruqueries, en extraescolars i els fons d'aquest propi Parlament...

La presidenta

Diputat, si us plau, centrem el tema; per respecte als compareixents, si us plau.

Xavier Pellicer i Pareja

Sí. I tornarem a centrar... Sí, disculpin. Era una al·lusió directa i m'he permès la llicència; però, en tot cas, seguirem.

I anava tornant a les qüestions serioses i posant els punts sobre les is, si no poséssim noms i cognoms, si no poséssim tercers estats, si parléssim de que es tracta de que hi ha hagut un segrest de ciutadans del nostre país en aigües internacionals, vulnerant tots els tractats internacionals, que se'ls ha portat a un tercer estat quan estaven en aigües reconegudes com a poble palestí pel propi Estat espanyol, se'ls ha dut a presó durant cinc dies, s'han patit tractes degradants i se'ls ha torturat, doncs jo esperaria precisament que el Govern dels nostres ciutadans respongués com ha de respondre i fes tot allò necessari per recuperar aquests ciutadans i ciutadanes, com ha passat en altres conflictes, com ha passat en altres estats i com han reclamat també els seus partits i no han parlat ni de vacancetes ni de tonteries d'aquestes.

Perquè estem parlant d'això: d'un segrest en alta mar, d'un segrest en aigües internacionals, d'una vulneració dels tractats internacionals per part d'un estat genocida i assassí que no respecta els drets fonamentals i que empresona diversos ciutadans del nostre país. En aquest sentit, volíem agrair la resposta que hi va haver per part del Govern, el contacte que hi va haver i tota la gestió que es va fer per a aquest retorn.

No entrarem a respondre les bestieses diverses que s'han dit al respecte de sous, diners i etcètera. Només recordarem que els mateixos partits que demanen ara qüestions de sous són els que han votat en contra de reduir-se el sou precisament a la duplicitat de càrrecs. I, en tot cas, lo que sí que em sembla rellevant és parlar de la situació ara mateix del poble palestí i de les accions que ha de fer també aquest Govern. Nosaltres voldríem demanar-los si han estudiat interposar una denúncia contra Israel, precisament, per aquest segrest de ciutadans del nostre país en aigües internacionals i vulnerant tots els drets, fins i tot –com a mínim, per no dir directament–, amb un tracte degradant i, per tant, amb delictes que podrien ser contra la pròpia dignitat i, fins i tot, de tortures. I els hi demanem que s'emprenguin totes aquestes accions legals necessàries contra l'Estat d'Israel.

I, per altra banda, també ens sembla que és senzill amagar-se al final darrere d'una flotilla i defensar les seves accions quan no s'està tenint aquesta coherència per part del Govern del nostre país. Mentre s'estava produint aquesta mobilització per part de la flotilla, que crec que devem compartir i que el propi Govern deu compartir que va ser una acció fonamental pels fets que es van esdevenir després i per poder forçar una situació internacional en la qual cada cop es fes més difícil no haver d'anar cap a un..., podríem dir-ne acord o per intentar generar unes mesures per treballar en un alto el foc, el que toca fer també des del Govern és agafar protagonisme i treballar-hi en aquest sentit.

A nosaltres ens preocupa, ja ho deia el company dels Comuns, doncs que s'hagi de fer una concentració el 4 de novembre davant de Fira de Barcelona perquè, malgrat que s'hagi retirat el pavelló d'Israel, segueixi havent empreses amb interessos israelians. A nosaltres ens preocupa que segueixi operant amb tota normalitat una empresa com ICL, amb campanyes com les d'«Apadrina un soldat israelià» i tota l'apologia del genocidi que estan fent, i ho puguin fer amb normalitat. I a nosaltres ens preocupa que es vulnerin els drets de ciutadans i ciutadanes del nostre país, com el dret a manifestació o el dret a vaga, prioritzant els interessos d'equips de bàsquet perquè puguin jugar un partit en contra del dret a vaga, en contra el dret a la mobilització, en contra del dret de protesta, i per fer-ho es vulnerin tots els seus drets i es realitzin accions brutals per part del cos de Mossos d'Esquadra.

Pensem que tenim una responsabilitat, que això no pot quedar aquí, que aquest acord de pau és un acord imposat i que no respon a les necessitats del poble palestí ni a les possibilitats d'una pau duradora i de generar precisament les condicions perquè s'aturi, no només a Gaza sinó també a Cisjordània, tot aquest robatori de terres constants, tota aquesta vulneració de drets constants i tota aquesta violència col·lectiva contra el poble de Palestina per part d'Israel. I ens sembla fonamental avançar en aquestes qüestions claus que són el boicot, la desinversió i les sancions a l'Estat d'Israel.

També voldríem saber, des del Govern, si, seguint l'estela d'aquesta flotilla i l'exemple d'aquesta flotilla, s'està treballant en aquest sentit i es recollirà el guant de totes aquestes propostes. I això seria tot.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ara seria el torn del Grup Mixt. Aquesta presidència ha rebut un correu electrònic del Grup Mixt, de la diputada Rosa Maria Soberana, excusant la seva assistència per motius d'agenda. Per tant, passaríem..., seria el torn del Grup

Socialistes i Units per Avançar. El diputat Albert Bondesio té la paraula per un temps màxim de deu minuts.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Conseller Duch, secretària general, secretari sectorial i membres del Departament d'Unió Europea i Acció Exterior, benvingudes i benvinguts de nou al Parlament de Catalunya. Benvingut, conseller, de nou al Parlament en aquesta compareixença que vostè mateix va sol·licitar ja el mes de juliol, per la qual ens ve a explicar aquest pla de consolidació de les delegacions del Govern a l'exterior que es va aprovar el mes de juliol. Una compareixença que, a més a més, també substancia les compareixences demanades sobre el contracte amb Huawei i la situació dels drets humans a la Xina i sobre el suport del Govern a la Flotilla Global Sumud i la seva acció en el conflicte de Palestina.

En primer lloc, i sobre el pla de consolidació de les delegacions del Govern a l'exterior, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, aquest acord és un molt bon acord de govern i una bona notícia, i que compta també amb algunes diferències, amb cert consens de la majoria del Parlament de Catalunya; bé, tret de Junts, que només li agraden les delegacions si són ells qui les lideren, així que res a veure amb allò d'una suposada visió de país.

Conseller, deixi'm, però, abans d'abordar alguns aspectes més concrets sobre aquesta xarxa de les delegacions del Govern a l'exterior, recordar dues qüestions bàsiques. Primera, aquest acord de govern es compleix d'acord amb un dels acords d'investidura a què es va arribar amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I, segon, que les delegacions s'emmarquen en la llei, sí, en el nostre Estatut, en la Constitució i en la llei estatal d'acció del servei d'acció exterior de l'Estat, que, per cert, va ser aprovada l'any 2014 amb govern del PP al Govern central. Ho recordo per veure si així alguns grups deixen aquesta mena de dobles estàndards que es plantegen. Així que una miqueta més de rigor i una miqueta menys de testosterona *ayuser*, perquè si no hi hagués transparència, d'on han tret els costos, els que han fet servir per dir que no hi havia transparència?

És que al final, que Catalunya tingui l'any 2026, vint-i-quatre delegacions és igual de legítim que les vint-i-una que té la Comunitat de Madrid o les divuit de la Comunitat Valenciana. Així que si en lloc d'afirmacions properes al «me gusta la fruta», poguéssim debatre com millorar l'acció exterior de Catalunya amb aportacions concretes, crec que seria més fructífer. I si en lloc de falsejar sobre dubtes de transparència, poguéssim fomentar un intercanvi de bones pràctiques amb altres regions europees que també tenen delegacions a l'exterior, fins i tot aquelles governades pel PP, crec que tot plegat seria més productiu.

En fi, tres missatges inicials. Un, els falsos *patriotillas*. Aquestes delegacions, entre d'altres, segur que serviran per defensar els productes agrícoles catalans davant dels aranzels dels seus amiguets de Trump. Dos –als diputats del PP–, si neguen als catalans i les catalanes, i no als madrilenys o als andalusos, la nostra acció exterior a través de delegacions, doncs, també ens neguen les oportunitats econòmiques, culturals i socials en un context internacional prou complicat. I tres, si us plau, prou ridiculitzar i més construir, menys TikTok i més serenor, i menys crispació i menys falsedats, si us plau.

En fi, conseller, ara sí, anem per feina. Aquest pla de consolidació de les delegacions del Govern a l'exterior ofereix garanties per posicionar les delegacions com a eines imprescindibles per donar respostes als reptes globals. La xarxa de les delegacions, actualment formada per aquestes vint-i-una, a més de les tres noves anunciades per a l'any vinent, l'han convertit en un element clau per defensar els interessos de Catalunya i fomentar les relacions institucionals i econòmiques amb altres territoris globals i organismes.

El pla de consolidació orienta el funcionament de les delegacions i estableix una gestió eficient i coherent dels recursos. Des del Grup Socialistes i Units per Avançar

celebrem que el pla faci una aposta decidida per la transparència i el rendiment de comptes, assegurant que la xarxa respongui de manera efectiva a les necessitats i a les prioritats actuals. Per tant, rigor i solvència.

Conseller, com creu que en aquest pla de consolidació de les delegacions pot ajudar a posicionar aquestes mateixes delegacions com a eines per donar respostes als reptes globals i als interessos de Catalunya? Ahir, en un acte sobre el vuitantè aniversari de Nacions Unides, organitzat per la Societat d'Amics del País, on vostè va participar amb Miquel Roca Junyent o el director del Cidob, s'apuntava com ha canviat el context geopolític en els darrers mesos: més inestabilitat, més amenaces i més llei del més fort. Ens hem de corresponsabilitzar, aportar i omplir aquests buits en el marc internacional que altres actors estan deixant. I, per tant, hem de teixir aliances amb actors estratègics a nivell global i europeu, amb lleialtat institucional i fer-ho en català, per a la defensa de la nostra societat democràtica, el respecte als drets humans i també per als interessos de les nostres empreses i per a les societats, reptes globals com la intel·ligència artificial, la prosperitat compartida, la cooperació al desenvolupament sostenible o la lluita contra el canvi climàtic.

Per fer-ho, conseller, necessitem estrènyer llaços amb aquelles regions mundials amb les que podem mantenir interessos compartits. I, per tant, doncs, celebrem aquestes noves oficines anunciades a la Xina, al Canadà i a la Mediterrània oriental, en aquest cas a Jordània. En aquest sentit, conseller, quines són aquestes noves delegacions? I en relació amb les ja existents, quines són les mesures de coordinació i consolidació que es duran a terme des del departament? A més, com creu, conseller, que el Cos d'Acció Exterior, que vam aprovar en aquest Parlament ara ja fa uns mesos, pot emmarcar-se també en aquest pla de consolidació de les delegacions a l'exterior?

A ningú se li escapa, amb aquestes tres noves delegacions, que són territoris amb un interès especial per a Catalunya. Un, les relacions atlàntiques amb Canadà, millors amb una administració molt més estable que els Estats Units. I a ningú se li escapa que el lideratge econòmic de la Xina és positiu per prioritzar-hi els nostres interessos: sector automobilístic, tecnologia pionera amb la revolució industrial verda, com ha comentat, o en el desenvolupament tecnològic. Tot i això, conseller, i en línia amb la Unió Europea, ens preocupa la situació dels drets humans contra els uigurs, els tibetans i altres minories –el tracte ha donat també defensors de drets humans–, i la continua erosió de les llibertats fonamentals a Hong Kong per part del Govern xinès, on aquesta comissió també s'hi ha pronunciat.

Per últim, conseller, i seguint amb la defensa dels drets humans, vull donar les gràcies al Govern per l'acció i el seu posicionament respecte al conflicte de Palestina i en l'acció duta també i en el suport a la Global Sumud Flotilla en defensa dels drets humans, el dret internacional i el dret internacional humanitari. Tot allò que s'ha dit és frivolitzar. En aquest sentit, els esforços del departament han estat clars, i celebrem aquesta coordinació tant amb el Ministeri, amb la Delegació del Govern central a Catalunya i també amb els membres de la flotilla i els seus familiars per part seva, per part del conseller de la Presidència i del mateix president de la Generalitat. En qualsevol cas, també m'agradaria conèixer quin és el desenvolupament d'aquest pla «Catalunya, casa d'acollida palestina», que vostè ha recordat que el president de la Generalitat va anunciar en el debat d'orientació de política general.

En qualsevol cas, i ja per finalitzar, conseller, en un moment de disrupció geopolítica, els i les socialistes donem suport a les accions que la conselleria d'Unió Europea i Acció Exterior està duent a terme; accions que estan alineades amb els objectius de la Unió Europea i amb la voluntat de la gran majoria de Catalunya, aquest europeisme intrínsec que ens caracteritza; accions que s'estan executant amb rigor, amb lleialtat institucional i amb solvència.

Seguim, doncs, conseller..., i també recordant aquelles paraules del president del Consell Europeu, António Costa, fa uns mesos a Barcelona, quan deia que Catalunya era una peça clau en la construcció europea. Per fer front, també, als reptes

globals, seguim aportant el millor de casa nostra per defensar els nostres interessos, també els nostres valors, la nostra cultura, la nostra llengua, els drets humans. Així que seguim, doncs, conseller, aportant el millor de Catalunya a Europa i a la resta del món.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Retornem la paraula al... (*Xavier Pellicer Pareja demana per parlar.*) Digui'm, diputat –disculpi.

Xavier Pellicer i Pareja

Breument. Només per disculpar-me, perquè haig de marxar de la comissió. Prometo escoltar les respostes.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé. Retornem la paraula a l'honorable conseller per donar resposta a les diferents qüestions plantejades. Té la paraula el senyor conseller.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Molt bé; moltes gràcies, presidenta; moltes gràcies a totes les persones que han pres la paraula. Moltes gràcies també pel clima de discussió, que he trobat particularment constructiu i interessant, amb algunes petites excepcions en alguns petits moments; és normal, estem en un parlament. Intentaré respondre... Quant temps tinc?

La presidenta

Quinze minuts, més o menys. Com vostè ho consideri.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Molt bé. Doncs intentaré respondre de manera..., el més completa possible a les...

La presidenta

No seré estricta.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

...–gràcies–, a les preguntes que se m'han fet i a alguns comentaris. Senyor Dalmasas, ja sé que no l'he convençut, però, vull dir, això ja ho sabíem abans de que comencéssim la compareixença. Però sí que he vist que se li van reduint una mica els elements, diguem-ne, de contestació de què són les delegacions i què fan aquestes delegacions. Perquè al final, fonamentalment, el que vostè em diu són tres coses. Una, que les delegacions no projecten el que vostè voldria que projectessin. Bé, vull dir, nosaltres som al Govern i treballem per a tot el país, no només per a una manera de veure les coses. El que és fonamental amb les delegacions és que s'encarreguin de la promoció i de la defensa dels interessos de Catalunya; aquest és el tema. Vostè després pot tenir, diguem-ne, les seves idees sobre com s'ha de fer això; el Govern té les seves. Però jo crec que, sincerament, si veiem què és el que estan fent ara les delegacions, doncs, en general, jo crec que podem estar molt satisfets de la seva feina i dels resultats de la seva feina.

Després, em diu: «És que són xinxetes en un mapa.» M'ha fet gràcia l'expressió, perquè alguna vegada jo l'havia utilitzat fa uns mesos. Exactament, va haver-hi un moment, diguem-ne, d'una certa explosió a l'hora d'ampliar les delegacions, per raons polítiques ics –jo no hi entro. Una part molt important –molt important– de la feina del departament, de la secretaria general, de la direcció general durant aquests mesos ha estat enfortir aquestes delegacions, convertir algunes delegacions que eren delegacions encara, diguem-ne, teòriques en delegacions reals, dotar aquestes delegacions dels mitjans per fer la seva feina i, d'alguna manera, activar de manera, diguem-ne, útil delegacions que en alguns casos, eh? –en alguns

casos–, sobretot els casos més recents, doncs, per les raons que fossin, aquesta feina no s'havia pogut fer abans. Per tant, precisament –precisament–, una de les nostres, diguem-ne, prioritats ha estat que les delegacions no siguin un punt en el mapa, sinó que siguin entitats administratives i institucionals del Govern de Catalunya que puguin fer la seva feina.

I la comparació de la situació actual amb la situació, per exemple, en el moment en què vostès eren responsables d'aquestes delegacions li asseguro que la podem fer sense cap tipus de problema. Però li agraeixo el to i li agraeixo algunes de les recomanacions que vostè em fa i que em prenc molt seriosament. Per cert, quan em parla dels drets dels treballadors d'aquestes delegacions potser se li ha escapat que una de les coses que he dit és que, amb aquests decrets que ara reformem, el que farem és transformar situacions a vegades una mica precàries en un sistema pel qual tots els membres, totes les persones que treballen en aquestes delegacions passaran a ser empleats públics de l'Administració de la Generalitat. Per tant, crec que una de les coses que vostè demanava o criticava perquè no existia, doncs, ja hi estem treballant.

El tema de la Xina. Vostè vol un país i vol política exterior i vol, diguem-ne, que Catalunya faci les mateixes coses que fan molts estats del món, però després no acaba d'entendre massa què són les relacions diplomàtiques, eh? Perquè, òbviament, les posicions es defensen quan hi ets, no quan no hi ets. I, per tant, doncs s'han de fer compatibles moltes coses: s'han de fer compatibles les teves creences en matèria de drets humans i en matèria de defensa de valors i d'un model de societat i del que són els principis democràtics, amb la realitat econòmica, amb la realitat social del que és el món. El trenta per cent del comerç mundial entra o surt de la Xina. La Xina és el tercer soci comercial de la Unió Europea –ho dic perquè vostè m'ha parlat molt de la Unió Europea– en béns i en serveis. Les normes que aplica el Govern de la Generalitat respecte al comerç i a les relacions amb la Xina són normes que venen dictades per la Unió Europea, amb les limitacions que dicta la Unió Europea i amb els condicionaments que dicta la Unió Europea. Òbviament, cap govern, tampoc el Govern de Catalunya, pot funcionar sense respectar escrupolosament totes aquestes decisions i totes aquestes mesures. Però, hi insisteixo, vostè mateix, diguem-ne, hauria de veure que si vol que hi hagi una acció exterior real i realista, doncs, també s'ha de ser a llocs en els quals a vegades, efectivament, s'hauran de dir coses que segurament tenen més impacte si es diuen allà que no pas si es diuen només aquí.

El tema de Huawei, que no entra exactament en la competència del meu departament, però que jo no tinc cap inconvenient en aclarir-l'hi i comentar-l'hi... Primer, encara no hi ha un contracte, perquè no ha acabat el procés, el procediment. Segon, és veritat que hi ha una proposta d'una taula de contractació. Perquè tot això, com vostè sap..., vostès han governat i, per tant, vostès saben com funcionen els contractes públics. Hi ha una taula de contractació que ha fet una proposta a partir d'una licitació oberta. No és un contracte, no hi ha una proposta per fer cap contracte amb Huawei; hi ha una proposta per fer un contracte amb una empresa catalana –catalana–, que és la que ha d'assegurar un acord marc de serveis, no una compra d'equipament. I és veritat que després aquesta empresa, com altres empreses, la majoria de les empreses que s'han presentat en aquesta licitació, utilitzen després, ells, material de Huawei. Vostè em diu: «Això la Unió Europea recomana no fer-ho.» No. No és veritat. Vostè m'ha llegit una resolució de la Unió Europea que té a veure amb el 5G, i nosaltres estem parlant d'un contracte que no té absolutament res a veure amb el 5G. A no ser que vostè confongui el 5G, per exemple, amb la fibra òptica. I aquí, doncs, segurament hauríem d'entrar, diguem-ne, en una discussió diferent.

I, en tot cas, si vostè ha repassat una mica la documentació, es deu haver adonat de que aquesta licitació es fa assegurant-se de que sigui cent per cent compatible amb l'esquema nacional de seguretat, que, a més, és un requisit del propi acord

marc i que és obligatori. Per tant, des d'aquest punt de vista... Vostè em diu ara: «Huawei és això. Huawei és allò.» Jo crec que aquí el que hauríem de fer és intentar començar a tenir empreses europees que puguin competir amb les empreses xineses, però també, efectivament, amb les empreses americanes, i que poguéssim tenir tecnologia que fos tecnologia absolutament europea. Segurament tots ens sentiríem més còmodes. Però en aquest cas concret no hi ha tots aquests perills, perquè no estem parlant de tecnologies de 5G i, per tant, no entrem en el marc del que vostè m'ha explicat o m'ha llegit, de la resolució de la Comissió Europea, que, lògicament, hem tingut en compte.

Altres temes. Diputada Balsera, moltes gràcies no només pels comentaris sobre les delegacions, sinó també per la feina que hem anat fent, perquè hem tingut diverses oportunitats també de comentar com es podia fer aquest desplegament i quines podien ser les millors prioritats i com cobrir-les.

Em parla del tema de la vacant als Estats Units. Ho vam dir també en el plenari. Per mi era molt més important tenir un bon delegat o delegada que anar molt ràpids. I, per tant, doncs, si això va trigar dos o tres mesos més fins que vam trobar la persona oportuna, crec que és el que havíem de fer. I, a més –i ho vaig dir en el plenari–, en aquestes primeres setmanes, des de que aquesta persona ha entrat en funció he de dir que estic plenament satisfet de la selecció que es va fer, del resultat del procés de selecció. Li recordo –ho sap molt bé– que hi ha processos de selecció; no és una designació, diguem-ne, a dit, per entendre'ns. I ho vaig comprovar personalment durant la setmana de Nacions Unides, setmana en la qual vam fer una feina molt important amb moltes agències de Nacions Unides, amb els organismes de Nacions Unides, en moltes bilaterals, i es veia perfectament, doncs, quin és l'avantatge de tenir una delegació a Estats Units, quin és l'avantatge de tenir un delegat que es mou, diguem-ne, amb facilitat en aquests organismes internacionals i que, per tant, ens ajuda, diguem-ne, a fer una feina que des d'aquí, sense aquesta delegació o sense aquest tipus de delegat, doncs, probablement faríem amb molta més dificultat.

No s'ha retallat cap pressupost. I aprofito..., perquè veig que hi ha una necessitat vital de conèixer dades que estan publicades, perquè aquestes dades no són secretes, les tenen al portal de transparència. Però, en tot cas, a l'exercici pressupostari del 2024 el pressupost era de gairebé 13 milions –12,9 milions. D'aquests 12,9 milions, es van executar 9 milions. I és normal: va ser un any d'eleccions i, per tant, hi va haver un període, diguem-ne, de menys activitat programada o, en tot cas, doncs, purament i simplement la despesa es va reduir, cosa que penso que sempre és bo; vull dir, si es gasten menys diners, però es pot fer la mateixa feina, per què no. En el pressupost del 2025, el pressupost inicial està un altre cop per sobre dels 12 milions –12.200.000 euros–, però amb una bossa de reserva. És a dir, que si d'aquí a finals d'any veiéssim que hi ha delegacions que per determinats motius necessitessin augmentar el pressupost, això es podria fer sense cap problema. Però, en tot cas, el pressupost de partida ja és 3 milions i escaig més que el pressupost que va ser executat l'any anterior. Per tant, pensem que és una manera, diguem-ne, més eficaç d'organitzar el pressupost i, sobretot, d'evitar que hi hagi diners que després no s'executen, s'han de tornar, etcètera.

I, en tercer lloc, hi ha una proposta, hi haurà una proposta de pressupost per al 2026 que, lògicament, tindrà en compte també el fet de que, en principi, 2026 és l'any de desplegament d'aquestes tres noves delegacions. Nosaltres hem fet un càlcul i, entre les tres delegacions i les modificacions en altres delegacions, això hauria de suposar un augment aproximat –perquè no ho hem fet, però aproximat– de 2,4 milions d'euros. Per tant, aquestes són les xifres. I són xifres, hi insisteixo, que vostès podran consultar també sense cap dificultat.

El tema de la comunicació en llengua catalana. M'haurà de dir exactament de què parlem, perquè les nostres delegacions treballen fonamentalment en català i en la llengua dels llocs on són, amb l'excepció de la delegació a la Unió Europea, que

continua fent el que s'ha fet durant molts anys, que és utilitzar el català, l'anglès i, si són invitacions a actes públics, el català, l'anglès i el castellà. Això s'ha fet fins i tot amb governs..., bé, s'ha fet sempre i, per tant, doncs, aquí, des d'aquest punt de vista, tampoc no hi veig ni cap dificultat ni cap diferència.

I amb el tema de la flotilla –vostè ho ha esmentat i després també s'ha dit i aprofito per dir-ho ara–, evidentment que ens vam fer càrrec de les despeses, petitíssimes, per assegurar-nos que aquestes persones poguessin tornar a casa. Estem parlant de persones que acabaven de sortir d'una presó i que se les diposita a Atenes sense diners i vestits amb la samarreta i el pantalonet que els hi havien donat a la presó. Òbviament, no deixarem dotze ciutadans catalans –pensin el que pensin, i no crec que sigui una qüestió d'ideologies– a Atenes, desvalguts d'aquesta manera. I, per tant, efectivament, una de les nostres prioritats va ser assegurar-nos que, tan bon punt arribessin a Atenes, tinguessin assegurada una connexió per tornar a Barcelona ràpidament sense haver de passar per més ciutats ni haver d'esperar més temps. Perquè, hi insisteixo, estaven en una situació que jo crec que era una situació fins i tot personalment fràgil i incòmoda, després d'un viatge molt difícil. Senyor Tarradas, vostè no hagués aguantat tres dies en aquells vaixells i amb unes condicions molt dures a la presó, al desert, a Israel. I, per tant, doncs, si havíem de pagar uns bitllets d'avió perquè aquestes persones tornessin a casa, no només ho vam fer sentint-ho com una obligació, sinó que ho tornarem a fer en el futur si convé. I espero, senyor Escribano, que no ho haguem de fer en el seu cas, perquè estem parlant de situacions que jo crec que no són agradables per a ningú, i segur que per a vostè tampoc.

He donat l'explicació sobre aquests costos, el pressupost, el que vostè en deia «els estipendis». Vostè m'ha fet una sèrie de consideracions sobre anys que no tenen a veure amb el període de govern, diguem-ne, de l'actual Govern. I, per tant, doncs, com he fet altres vegades en el plenari i aquí mateix, jo no entraré ni a donar explicacions ni justificacions del que es va fer o no es va fer –nosaltres en som responsables a partir del 12 d'agost del 2024–, però, en tot cas, no hem vist res que cridi l'atenció.

I parlant també d'algunes coses que ha esmentat el senyor Tarradas, després li tornaré a donar una explicació que ja se li va donar –i que, a més, se li va donar per escrit– respecte a una situació informàtica que va ser resolta molt ràpidament.

Ha parlat, òbviament, també de les delegacions. Jo crec que d'alguna manera el diputat Bondesio s'ha avançat i li ha donat alguns elements que crec que són importants respecte al fet de que al final les coses que fem, doncs, són coses que cada vegada fan més governs de més tipus, perquè estem en un món cada vegada més internacionalitzat, cada vegada més interconnectat, i en un món en el qual, si tu vols exercir plenament les teves competències aquí, també has d'assegurar-te que defenses les teves competències a fora i, sobretot, que connectes les teves competències amb les decisions que es prenen a fora. A fora pugui ser Brussel·les, la Unió Europea, o puguin ser organismes internacionals o puguin ser països amb els quals tenim relacions de tot tipus. En tot cas, només una dada molt senzilla: dos terços de les exportacions catalanes van a països en els quals hi ha delegació de la Generalitat. Jo crec que això és important per protegir també, diguem-ne, aquest flux econòmic i sobretot, si pot ser, per ampliar-lo, al final, en benefici de tots.

Les delegacions –i amb això contesto diverses intervencions– treballen en aquest moment en plans de treball que són adoptats amb diàleg entre la pròpia delegació i els serveis centrals del departament, com no podria ser d'altra manera. Hi ha un sistema de retiment de comptes que es posa en marxa, hi ha informes de resultats obligatoris que es posen en marxa amb el nou decret. Per cert, hi ha una memòria anual del departament, que acabem de publicar i que es pot trobar a la web –es va publicar la setmana passada–, amb tota la informació sobre tot el període de gestió del 2024, des de l'1 de gener fins al 31 de desembre. Aprofito per agrair, com ho faig en el pròleg de la memòria, la feina feta per la meva predecessora, la consellera Serret, perquè és una memòria que agafa un període gran, diguem-ne, de direcció

del departament, per part de la consellera d'Esquerra Republicana, i una segona part, a partir del 12 d'agost, d'aquest conseller.

Senyor Tarradas, bé, el que li deia abans. Jo crec que les delegacions les necessitem per vendre país i per ocupar els espais que ens pertoquen –no per ocupar els espais dels altres, sinó els nostres–, per donar servei als catalans. Hi ha més de 400.000, gairebé mig milió de catalans i catalanes que viuen a l'exterior i que, òbviament, tenen una sèrie de serveis que els hi dona el servei consular espanyol i el tractat de la Unió Europea, en tant que són ciutadans de la Unió Europea. Però hi ha una altra part de serveis, que són serveis lligats a la seva, diguem-ne, nacionalitat catalana, que depenen o que van, diguem-ne, en connexió amb serveis que són pres-tats per la Generalitat de Catalunya, no per qualsevol altra administració, i, per tant, és bo que aquestes delegacions ajudin també a que aquestes prestacions puguin arribar a totes aquestes persones de la millor manera possible.

És important, hi insisteixo, també coordinar la presència de les diferents agèn-cies o entitats d'altres departaments. Les delegacions són delegacions gestionades pel meu departament, pel nostre departament, però són delegacions del Govern i, per tant, com a delegacions del Govern tenen també la responsabilitat de coordinar i d'assegurar-se que les diferents agències fan una feina en la qual trobem no només un valor afegit, sinó, d'alguna manera, també un augment exponencial del seu bene-fici en funció de la manera en què es pugui exercir aquesta coordinació. I són també delegacions que s'encarreguen de facilitar la feina que fan els altres departaments, la resta de departaments, que, lògicament, també tenen, molts d'ells, una certa acció exterior, en funció, hi insisteixo, de les seves competències i del seu treball. Sense oblidar que aquestes delegacions ens ajuden també a una cosa òbvia i evident, que és a organitzar els programes quan hi han desplaçaments, siguin del president de la Generalitat, siguin del conseller o de la consellera que sigui. I és fàcil de veure la diferència de com es pot muntar un programa útil per al Govern i, per tant, útil per al país quan tens una delegació que té uns contactes institucionals i que té una xar-xa i que té un *networking* que funciona respecte a quan has d'anar a països en els quals no tens aquesta, diguem-ne, facilitació.

Més coses. Bé, amb el tema de delegacions... El treball de cooperació que puguin fer les delegacions –diputat Garcia Berrio. És evident que hi ha delegacions que te-nen..., diguem-ne, que treballen amb circumstàncies específiques. Hi ha delegacions que són Unió Europea i, per tant, doncs, d'alguna manera han de coordinar-se tam-bé entre elles per fer política o per ajudar-nos a fer la política europea. Hi ha delega-cions que tenen feina a nivell d'organismes internacionals, com Washington, Nova York o com Viena o com París. Però després hi han delegacions que tenen, d'alguna manera, un accent molt fort en el tema de la cooperació: és el cas de Colòmbia, és el cas de Senegal, és el cas del Marroc. I, en aquests casos, doncs, el que també estem fent, i és una, diguem-ne, de les novetats de la manera d'organitzar les delegacions, és crear *hubs* de delegacions; és a dir, interconnectar aquelles delegacions que fan una feina similar perquè hi hagi també un intercanvi d'experiències, un intercanvi de coneixement, un intercanvi d'idees i de manera de fer les coses. I, en aquest cas, un d'aquests *hubs* és precisament el de les delegacions que s'han d'ocupar també de coordinar i de supervisar, d'alguna manera, la feina de cooperació al desenvolupament que fem a través dels programes dels quals som contribuïdors. I després, lògicament, s'hi afegirà aquesta delegació a Jordània, que és interessant per molts motius –és una regió molt complicada, però també és una regió molt important–, i un d'aquests mo-tius, lògicament, també és donar suport a tota aquesta cooperació que es fa fona-mentalment amb Palestina i amb el Líban.

Aprofundir en la compatibilització de tot el que fem en la defensa dels drets humans. Ho he dit i hi insisteixo: els drets humans es protegeixen millor quan hi ets que quan no hi ets. I això no vol dir que, en tot cas, nosaltres, quan haguem de pronunciar-nos, no ho fem i ho fem amb claredat, seguint, en primer lloc, el que

diuen les resolucions de Nacions Unides i, en el cas concret de Catalunya, les disposicions, les resolucions que adopta el propi Parlament de Catalunya. Hem d'estar preparats per si aquest alto el foc es converteix –esperem que sigui cert– en un alto el foc permanent, perquè això ens permetrà immediatament posar en marxa totes les operacions d'ajut humanitari que estan previstes en col·laboració amb diverses entitats. Fa uns dies ens vam reunir, per exemple, amb Creu Roja per estudiar què és el que ells tenien previst fer. I, com he dit abans, vam tenir una reunió específica del comitè que aplega totes les entitats catalanes presents en aquella zona, també, per ajudar a aquesta coordinació.

De la resolució del juliol, jo crec sincerament que hem fet –acabo– tot el que se'ns havia demanat, començant per modificar, via la Direcció General de Contractació Pública, les guies per a la redacció de plecs de clàusules administratives per a contractes d'obres, serveis i subministraments, de manera que a partir d'ara hi ha un apartat específic sobre obligacions de l'empresa contractista, a la qual s'exigeix en l'execució del contracte que no es duguin a terme activitats contràries als convenis de l'Organització Internacional del Treball i a la Directiva europea 2024/1760, que vostè mateix ha esmentat. I, efectivament, hem fet totes les gestions que havíem de fer, algunes més directes, altres més discretes, per aconseguir que altres punts d'aquesta resolució, que no interpel·len directament el Govern, però que sí que demanen al Govern que col·labori a que puguin ser implementades..., doncs aquest sigui el cas.

Jo crec que més o menys ho he anat repassant tot. Crec que tinc encara una possible última intervenció, en la qual, diputat Bondesio, si m'ho permet, li parlaré de «Catalunya, casa d'acollida palestina». El diputat de la CUP ens ha hagut de deixar. Aprofito per agrair tant a Esquerra Republicana com als Comuns com a la CUP l'ajut, la col·laboració que hem pogut establir durant els dies crítics de la flotilla i, fonamentalment, per a la repatriació de les persones catalanes i catalans que van poder tornar sans i estalvis a casa nostra.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, conseller. Ara és el torn dels grups, qui desitgi fer... Sí, tothom? *(Pausa.)* Doncs el Grup de Junts, per un temps màxim de cinc minuts. El diputat Francesc de Dalmasas.

Francesc de Dalmasas i Thió

Em sembla que no, presidenta, i apel·larem a la seva presidència, que fa d'àrbitre i no té color polític, amb la qual cosa esperem els grups parlamentaris exactament la mateixa indulgència que ha tingut amb el compareixent amb els grups parlamentaris.

Miri, conseller...

La presidenta

Si em permet un moment, diputat.

Francesc de Dalmasas i Thió

Si em para el temps, sí.

La presidenta

Sí, sí, li paro el temps. Vostès, justament, van ser els que em demanaven més temps. Per tant, jo per això també he donat més temps al conseller. Vull dir, no... *(La presidentariu.)*

Francesc de Dalmasas i Thió

És que jo hi estic completament d'acord. Lo que li demano és que tingui la mateixa indulgència, perquè abans algú s'ha saltat onze segons i ja l'estava tallant. Que només l'hi dic per això, eh?

Conseller, miri, sap com va néixer aquesta idea de la xarxa de delegacions? L'hi dic perquè sé molt bé com va néixer. Perquè hi havia un estat que no és que anés a favor dels catalans, és que hi anava en contra. És que les delegacions diplomàtiques espanyoles eren la seu dels serveis secrets; perseguïen polítics catalans, activistes catalans, activistes plenament democràtics, vulnerant drets civils i drets polítics. I això que es va fer des d'aquestes delegacions va servir per fer causes tan funestes democràticament com perquè els seus propis companys de partit acabessin veient-se obligats, abans d'una esmena a la totalitat europea, a aprovar una llei d'amnistia; una llei d'amnistia que ni tan sols són capaços d'aplicar. I per això tinc el company diputat, el doctor Jordi Fàbrega aquí, perquè el president Puigdemont encara no pot seure aquí. Per això vam crear les delegacions. Per això diem que han de servir els interessos nacionals de Catalunya. I si a algú la repressió li ha fet efecte i ja no se'n recorda, i en té prou amb que enviï una carta en català per Sant Jordi, no és el nostre cas. Nosaltres, des del profund europeisme, però també des d'un profund catalanisme i independentisme, diem que volem que les delegacions serveixin els interessos nacionals de Catalunya.

I en diplomàcia, conseller, està tot inventat. I vostè abans em deia que jo no l'havia escoltat. Jo penso que és vostè que no m'ha escoltat a mi, perquè jo li he dit que jo vull que Catalunya, la presència diplomàtica de Catalunya sigui arreu, que no defugí cap escenari –cap ni un. Però resulta que vostès, en una banda, ens diuen: «No, d'aquí marxem, perquè s'hi vulneren els drets humans.» I –perdó, eh?– crec que passa en molts pocs parlaments europeus que en una mateixa frase –ho he sentit d'un company diputat– es posi Canadà i la Xina a la mateixa frase i et quedis tan tranquil. No. Estem parlant de realitats molt diferents. I, per tant, si vostès fan una opció, que nosaltres no compartim, de dir: allà on hi han problemes, allà on hi ha complexitat geopolítica, millor que Catalunya no hi sigui, eh –obro parèntesi–, perquè ja hi és Espanya –perquè ja hi és Espanya. Perquè el que no demanen mai és que tanquin les delegacions diplomàtiques espanyoles. Aquestes, no ho demanen mai. Llavors, nosaltres demanem coherència. I dir: escolti, és que no ho diu Junts per Catalunya, no ho diu aquest portaveu. Resulta que l'Alt Comissariat de Nacions Unides per als Drets Humans, el 2022, va dir: «La Xina està cometent delictes de lesa humanitat amb la població uigur.» I resulta que això no és un problema. En altres espais és molt problemàtic; en això, no li sembla un problema.

I, sí, conseller, finalment, després d'una hora i quaranta-cinc minuts de compareixença, ha esmentat el nom de la companyia, Huawei –no era tan difícil–, i l'ha esmentat per dir que no formava part d'aquest contracte. Home, llegeixi tota la premsa nacional i internacional, i el que diuen és que el Govern de Catalunya ha fet que Huawei guanyés aquest contracte. Per tant, si us plau, com que ens tenim un respecte –des de pols polítics completament oposats, però vostè sap que vostè i jo ens tenim un respecte–, no em digui coses que no són. Ja li he esmentat jo que vostès han fet una UTE que permet embolicar consegüentment això.

Però m'ha donat, i l'hi haig de reconèixer, una bona notícia: aquest contracte no està formalitzat. No el formalitzi, conseller. El principal grup de l'oposició d'aquest Parlament, Junts per Catalunya, li demana que no formalitzi aquest contracte, que no es facin trampes al solitari, que saben que estan contradient les directrius de la Unió Europea. Les principals pors... Sap qui ha parlat d'Estat Units? N'han parlat vostè i la CUP? Jo no he dit res d'Estat Units. A europeistes li asseguro que no ens guanya ningú. I tant que sí que hem d'enfortir les empreses europees! I tant que hem de ser un tercer pol europeu! Ara bé, això no es soluciona de cap manera enfortint empreses xineses. Per tant, li fem aquesta petició, conseller: si, efectivament, no s'ha fet, parlem-ne. Nosaltres li estenem la mà, els ajudarem amb el que faci falta, però li demanem, si us plau, que facin marxa enrere i que no formalitzin aquest contracte amb Huawei, que no és que posi en perill aquest Govern o que posi en perill una opció política o una altra: que posi les dades dels catalans en

mans d'una empresa i d'una companyia i d'un sistema que no ens permet cap garantia. Per tant, li reitero el nostre oferiment, però els hi demanem, si us plau, que no formalitzin aquest contracte.

La presidenta

Gràcies, diputat, per ajustar-se al temps. Ara és el torn d'Esquerra Republicana. Renuncia al temps. El torn del Grup Parlamentari del PP. Té la paraula per un temps màxim de cinc minuts el diputat Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Seré molt breu. Perquè, al final... Em sap greu. No sé si és que se m'està posant cara de conseller o què, però al final la interpel·lació del Grup del PSC me l'ha fet a mi, pràcticament, en comptes de a vostè, senyor conseller. I jo, amb el permís de la presidenta, que està ara despistada, només faré una asseveració, i és: jo prefereixo la fruita que les xistorres, a diferència del Partit Socialista.

Però la realitat és... Senyor conseller, m'ha donat una bona notícia: que s'ha publicat, segons vostè, aquesta setmana –ha dit aquesta setmana– l'informe de gestió des del 2024. Li asseguro que estic desitjant sortir d'aquí per poder-lo llegir amb determinació. I li agraeixo algunes de les informacions que ha donat. A aquests 13 milions d'euros, estan totes les despeses desglossades? És a dir, no només els costos de quant val un lloguer, de quant val un llum, de quant val el sou de les persones que estan allà treballant, sinó també, per exemple, les despeses que es deriven de l'acció dels delegats. Per exemple... Li posava abans un exemple concret del delegat, de quan vostè no era conseller encara. Però, per accedir, per exemple, a tots aquells esdeveniments on el delegat de Catalunya no era convidat, els delegats havien de fer una despesa, és a dir, havien de pagar per poder accedir a segons quins sopars, a segons quins esdeveniments, perquè els Estats Units consideraven que no tenia el grau de suficient importància, el delegat de Catalunya als Estats Units, per poder ser convidat a segons quins esdeveniments. Llavors es pagaven. Es pagaven també, per exemple, els viatges des de Washington, que és on està la seu, cap a Texas, cap a altres indrets, i vull saber si aquí estan comptabilitzades aquestes despeses o si són despeses a part, que això evidentment fa engruixir molt la part de les despeses.

També..., i jo, miri, realment hi ha una reflexió que vostè ha fet que..., i seré molt breu, amb això acabaré. Perquè estem totalment en contra de com han vist vostès i part de l'esquerra el tema de la flotilla. Però és evident que, tal com vostè ho ha relatat, de persones que havien de venir, de retornar al nostre país d'alguna forma, és evident, i ho han fet gairebé tots els països. Però el que jo li proposava o el que defensava jo personalment no és que es deixés abandonada allà la gent, però un cop estan aquí, tal com ha fet Portugal, per exemple, se'ls hi cobra el bitllet. No que no els deixis venir si no tenen diners a la butxaca per pagar-lo, sinó que aquesta despesa, que ha sigut provocada per ells, per la seva voluntat de fer una acció que contravenia les recomanacions del Ministeri de Defensa de l'Estat i tot i així la van dur a terme, que evidentment se'ls torni a aquest país, però un cop aquí, igual que han fet altres democràcies veïnes, com per exemple Portugal, se'ls hi cobri les despeses derivades d'haver-los de portar.

I amb això acabo, senyor conseller: no estem, de totes formes, del tot conforme amb les explicacions que ens ha donat pel tema de Huawei. Li he de dir que sí, que ha posat vostè una mica més de llum al tema de les despeses dels delegats. Tot i així, encara queda molta llum per posar-hi. Però no li diré que li compro el relat que ha fet el portaveu de Junts perquè el crec. Crec que és una mica cert, però des d'un punt de vista total i absolutament desencertat. I és aquesta visió de que –i espero que vostè no ho comparteixi– jo no ho sé.

Jo sé que per a Esquerra Republicana el que han de fer les delegacions és parlar en català, i sé que per a Junts per Catalunya el que han de fer les delegacions és fer una exhibició del sentiment nacional de Catalunya. Però que han de fer les delega-

cions per vostè? Està condicionat per algun d'aquests dos partits? O vostè té clar que el que han de fer les delegacions és ser útils per als ciutadans de Catalunya? I ser útils per als ciutadans de Catalunya no és enviar una carta en català per Sant Jordi o dir «Visca Catalunya lliure!» des de les delegacions. És aportar diners per al conjunt dels catalans, és reportar beneficis i, sobretot, fer la feina per la qual els hi estan pagant sous molt i molt i molt per sobre de la mitjana de catalans.

Així que moltes gràcies per la seva compareixença. No em puc quedar a escoltar la rèplica, però hi deixo el meu company.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, diputat. El diputat de VOX renuncia al torn. El diputat de Comuns? (*Pausa.*) El diputat Andrés García Berrío hi renuncia. El diputat Bondesio hi renuncia. Doncs aleshores tornem la paraula a l'honorable conseller, per un temps de cinc minuts, per acabar de tancar l'acte..., tancar la comissió –perdonin.

El conseller d'Unió Europea i Acció Exterior (Jaume Duch Guillot)

Molt bé, moltes gràcies. Sobre el tema de les delegacions, insisteixo amb el que he dit abans: promoció i defensa dels interessos de Catalunya. Això vol dir moltes coses. Això vol dir millorar les nostres relacions comercials. Això vol dir la promoció de la nostra cultura i de la nostra llengua. Això vol dir facilitar contactes de tot tipus: científics, culturals, universitaris. Això vol dir exportar el millor del nostre país. Això vol dir donar oportunitats als catalans i les catalanes de projectar-se cap a l'exterior. I aquí no és una qüestió d'ideologies o de com entenem o deixem d'entendre el país. Tothom tenim el nostre dret. Per descomptat, vostè el seu, jo el meu. Aquestes delegacions el que han de fer és feina. I jo crec que precisament si fan la feina és quan es demostra la seva utilitat, la seva necessitat i la seva lògica. I això és el que estem fent. I, si vol, un dia el que podem fer és entrar en detalls de coses que s'estan fent delegació per delegació, programa per programa. Aquí no donaria temps a fer-ho i s'adonarà de que, al final, ens haurà de donar la raó.

Sobre el tema de la Xina, només li vull dir dues coses. Primer, el primer president de la Generalitat que va viatjar a la Xina va ser en Jordi Pujol, 1989. Molt bé. Perquè ens comencem a entendre. Segon, la delegació a la Xina ja existia; la van crear vostès. Perquè la delegació a la Xina era la delegació comuna Japó-Xina. El que passa és que no la van activar. Perquè, clar, van obrir una delegació que havia de cobrir tot el Japó i tota la Xina amb una persona. Molt bé. Ara el que s'ha fet és posar ordre a aquestes coses i, per tant, entre altres, dir: «Molt bé, hi ha una delegació que s'encarrega del Japó i una delegació que s'encarrega de la Xina.» Crec que ens entenem, oi?

Amb el tema de Huawei, nosaltres no hem de fer en aquest moment res més que deixar que les coses funcionin de la manera a la qual ens obliga tota la reglamentació. Nosaltres no podem intervenir amb decisions que es prenen per taules de contractació i que es prenen per funcionaris que no tenen cap, diguem-ne, element de contacte amb el que podria ser, diguem-ne, la classe política, per entendre'ns. Això sí, el que és evident i no hi pot haver cap dubte és que s'ha de fer en el respecte absolut de tota la legislació i precisament evitant de prendre decisions que vagin en contra de la legislació o que posin en perill la legalitat de la decisió que es prengui. No es preocupi, que ens ho prenem molt seriosament i el que més seriosament ens prenem, precisament, és la protecció de les dades dels catalans i de les catalanes. I, per això, la feina que s'ha fet des d'aquest punt de vista és una feina impecable.

El diputat Escribano ens ha deixat; per tant, potser aprofito el poc temps que em queda per parlar de «Catalunya, casa d'acollida palestina», perquè li devia. Aquest és un programa que preveu un desplegament gradual amb una sèrie d'iniciatives que, finalment, són d'acollida temporal de persones de nacionalitat palestina a Catalunya, persones defensores dels drets humans, persones necessitades d'assistèn-

cia mèdica, persones que puguin gaudir d'estades universitàries. Això ho farem en coordinació amb diferents institucions de casa, però també institucions internacionals. En el cas de les universitats, amb el Consell Interuniversitari de Catalunya, que ha de garantir la màxima implicació de les universitats catalanes. La nostra Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament s'encarregarà de mobilitzar les aliances amb la societat civil, que fa temps que treballen també des d'aquest punt de vista. Aquí s'hi inclouen, per exemple, també ajuntaments, que ens poden ajudar precisament en el que són les campanyes d'acollida. El Departament de Salut garantirà la participació de la Xarxa d'Hospitals Públics de Catalunya, i el Departament de Drets Socials i Inclusió haurà de garantir la correcta adequació i coordinació amb els circuits d'acollida i refugi i, en el cas d'estades de més llarga durada, els circuits d'integració i d'assistència necessaris.

El que volem fonamentalment també és ampliar aquest concepte d'acollida per avançar cap a una idea d'intercanvi –d'intercanvi de talents, d'intercanvi de sabers, d'intercanvi de cultures–, perquè pensem que no és només el que nosaltres els hi puguem oferir a ells; és també, i sobretot, el que ells ens puguin oferir a nosaltres.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. Doncs fins aquí la compareixença del conseller i el seu departament. Demano als grups que quedin que encara ens queda un punt de l'ordre del dia. Ens queda l'últim punt de l'ordre del dia. Esperem. Acomiadem el departament.

La sessió se suspèn a un quart de sis de la tarda i un minut i es reprèn a un quart de sis i dos minuts.

La presidenta

Continuem. Agraeixo a tots el to i em disculpo també perquè hagi deixat més temps al conseller, però crec que era prou important, ja que el tenim aquí, aprofitar-ho.

Control del principi de subsidiarietat amb relació a la proposta de reglament del Parlament Europeu i del Consell pel qual s'estableix el programa AgoraEU per al període 2028-2034 i es deroguen els reglaments (UE) 2021/692 i (UE) 2021/818 (proposta de dictamen)

295-00082/15

I seguim amb el següent punt de l'ordre del dia, que és la votació al control de principi de subsidiarietat amb relació a la proposta del reglament del Parlament Europeu i del Consell pel que estableix el programa Àgora Unió Europea per al període 2028-2034. Votaríem també el dictamen amb la incorporació de les aportacions del Govern, que ha estat enviat a tots vostès, si els hi sembla.

Vots a favor?

Deu. Deu vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Dues abstencions.

Doncs ara sí, donem per finalitzada i tancada la sessió d'avui.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a un quart de sis de la tarda i tres minuts.